

Den Europæiske Unions Tidende

L 84

Dansk udgave

Retsforskrifter

55. årgang

23. marts 2012

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens forordning (EU) nr. 252/2012 af 21. marts 2012 om prøveudtagnings- og analysemetoder til offentlig kontrol af indholdet af dioxiner, dioxinlignende PCB'er og ikke-dioxinlignende PCB'er i visse fødevarer og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1883/2006 ⁽¹⁾** 1

- ★ **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 253/2012 af 22. marts 2012 om 167. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Al-Qaida-organisationen** 23

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 254/2012 af 22. marts 2012 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 26

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 255/2012 af 22. marts 2012 om ændring af de repræsentative priser og den tillægsimporttold for visse produkter inden for sukkersektoren, der er fastsat ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 971/2011 for produktionsåret 2011/12 28

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 256/2012 af 22. marts 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95, for så vidt angår repræsentative priser for fjerkrækød og æg samt ægalbumin 30

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 257/2012 af 22. marts 2012 om fastsættelse af eksportrestitutioner for oksekød 32

Pris: 3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

AFGØRELSER

2012/163/EU:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 22. marts 2012 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål med oprindelse i Indien** 36

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 252/2012

af 21. marts 2012

om prøveudtagnings- og analysemetoder til offentlig kontrol af indholdet af dioxiner, dioxinlignende PCB'er og ikke-dioxinlignende PCB'er i visse fødevarer og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1883/2006

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes ⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1881/2006 af 19. december 2006 om fastsættelse af grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i fødevarer ⁽²⁾ er der fastsat grænseværdier for ikke-dioxinlignende PCB'er, dioxiner og furaner og for summen af dioxiner, furaner og dioxinlignende PCB'er i visse fødevarer.

(2) Ved Kommissionens henstilling 2011/516/EU af 23. august 2011 om reduktion af forekomsten af dioxiner, furaner og PCB'er i foder og fødevarer ⁽³⁾ er der fastsat indgrebsværdier for at anspore til en proaktiv fremgangsmåde, der skal reducere forekomsten af polychlorerede dibenzo-p-dioxiner og polychlorerede dibenzofuraner (PCDD'er/PCDF'er) og dioxinlignende PCB'er i fødevarer. Disse indgrebsværdier er et redskab, som de kompetente myndigheder og virksomhedslederne kan anvende til at sætte fokus på de tilfælde, hvor det er relevant at identificere en forureningskilde og træffe foranstaltninger, der reducerer eller fjerner den.

(3) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1883/2006 af 19. december 2006 om prøveudtagnings- og analysemetoder til offentlig kontrol af indholdet af dioxiner og dioxinlignende PCB'er i visse fødevarer ⁽⁴⁾ er der fastsat særlige bestemmelser om prøveudtagnings- og analysemetoder til offentlig kontrol.

(4) Med henblik på anvendelsen af nye grænseværdier for ikke-dioxinlignende PCB'er, fastsat efter fremlæggelsen af en videnskabelig udtalelse fra Den Europæiske Fødevareresikkerhedsautoritet (EFSA) om ikke-dioxinlignende PCB'er, og også med harmonisering på EU-plan og opdatering af kriterierne vedrørende screeningsmetoder for øje, er der behov for væsentlige ændringer. Af klarhedshensyn bør forordning (EF) nr. 1883/2006 derfor erstattes af nærværende forordning.

(5) Bestemmelserne i denne forordning vedrører udelukkende prøveudtagning og analyse af dioxiner, dioxinlignende PCB'er og ikke-dioxinlignende PCB'er med henblik på anvendelsen af forordning (EF) nr. 1881/2006. De berører ikke strategien for prøveudtagningen eller omfanget og hyppigheden af prøveudtagningen som fastsat i bilag III og IV til Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf og om ophævelse af direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF og beslutning 89/187/EØF og 91/664/EØF ⁽⁵⁾. Bestemmelserne berører heller ikke kriterierne for målrettet prøveudtagning fastsat i Kommissionens beslutning 98/179/EF af 23. februar 1998 om nærmere bestemmelser for officiel prøveudtagning til kontrol af visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 364 af 20.12.2006, s. 5.

⁽³⁾ EUT L 218 af 24.8.2011, s. 23.

⁽⁴⁾ EUT L 364 af 20.12.2006, s. 32.

⁽⁵⁾ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10.

⁽⁶⁾ EFT L 65 af 5.3.1998, s. 31.

- (6) Der kan anvendes en screeningsanalysemetode med alment acceptabel validering og høj produktivitet til at identificere prøver med signifikant indhold af PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er (ved at der fortrinsvis udvælges prøver, hvori indgrebsværdierne er overskredet, og med sikkerhed udvælges prøver, hvor grænseværdierne er overskredet). Det er nødvendigt at bestemme stikprøvernes indhold af PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er efter en verifikationsanalysemetode. Der bør derfor fastsættes passende krav til screeningsmetoden, så det sikres, at andelen af falsk overensstemmende resultater for så vidt angår grænseværdierne er på under 5 %, samt strenge krav til verifikationsanalysemetoderne. Verifikationsmetoder gør det desuden muligt at bestemme lave baggrundskoncentrationer. Dette er vigtigt for at kunne følge udviklingen i niveauer over tid, vurdere eksponeringen og revurdere grænse- og indgrebsværdier.
- (7) Med hensyn til udtagning af prøver af meget store fisk er det nødvendigt, at der fastsættes nærmere bestemmelser om prøveudtagningen for at sikre en harmoniseret fremgangsmåde i hele Unionen.
- (8) Hos fisk af samme art og med oprindelse i samme område kan indholdet af dioxiner, dioxinlignende PCB'er og ikke-dioxinlignende PCB'er være forskelligt afhængigt af fiskens størrelse og/eller alder. Desuden er indholdet af dioxiner, dioxinlignende PCB'er og ikke-dioxinlignende PCB'er ikke nødvendigvis det samme i alle dele af fisken. Derfor er det nødvendigt, at der fastsættes nærmere bestemmelser om udtagningen og klargøringen af prøver for at sikre en harmoniseret fremgangsmåde i hele Unionen.
- (9) Det er vigtigt, at analyseresultater indberettes og fortolkes på en ensartet måde for at sikre ensartet håndhævelse i hele Unionen.
- (10) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer, Dyresundhed, og hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har modsat sig foranstaltningerne —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ved anvendelsen af denne forordning gælder definitionerne og forkortelserne i bilag I.

Artikel 2

Udtagning af prøver med henblik på offentlig kontrol af indholdet af dioxiner, furaner, dioxinlignende PCB'er og ikke-dioxinlignende PCB'er i de fødevarer, der er anført i del 5 i bilaget til forordning (EF) nr. 1881/2006, skal foregå i overensstemmelse med metoderne i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 3

Klargøring af prøver og analyser med henblik på offentlig kontrol af indholdet af dioxiner, furaner og dioxinlignende PCB'er i de fødevarer, der er anført i del 5 i bilaget til forordning (EF) nr. 1881/2006, skal foregå i overensstemmelse med metoderne i bilag III til nærværende forordning.

Artikel 4

Analyser med henblik på offentlig kontrol af indholdet af ikke-dioxinlignende PCB'er i de fødevarer, der er anført i del 5 i bilaget til forordning (EF) nr. 1881/2006, skal udføres i overensstemmelse med kravene til analysemetoder i bilag IV til nærværende forordning.

Artikel 5

Forordning (EF) nr. 1883/2006 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra ikrafttrædelsesdatoen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2012.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

BILAG I

Definitioner og forkortelser

I. DEFINITIONER

Ved anvendelsen af denne forordning gælder definitionerne i bilag I til Kommissionens beslutning 2002/657/EF af 14. august 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 96/23/EF for så vidt angår analysemetoders ydeevne og fortolkning af resultater ⁽¹⁾.

Desuden gælder i denne forordning følgende definitioner:

- 1.1. Ved »indgrebsværdi« forstår niveau for forekomst af et givet stof, jf. bilaget til henstilling 2011/516/EU, som udløser undersøgelser til bestemmelse af kilden til det pågældende stof i tilfælde, hvor der påvises forhøjede værdier for stoffet.
- 1.2. Ved »biologiske analysemetoder« forstår metoder baseret på anvendelse af biologiske principper, såsom cellebase-rede assays, receptorassays eller immunassays. Disse metoder giver ikke resultater på kongerniveau, men giver udelukkende en indikation ⁽²⁾ af TEQ-niveauet, udtrykt i bioanalytiske ækvivalenter (BEQ), hvorved der tages hensyn til det forhold, at det ikke nødvendigvis er alle forbindelser i et prøveekstrakt, som giver respons i testen, der opfylder samtlige TEQ-princippets forudsætninger.
- 1.3. Ved »tilsyneladende bioassay-genfindelse« forstår BEQ-niveauet beregnet ud fra TCDD- eller PCB 126-kalibreringskurven, korrigeret for blindprøven og efterfølgende divideret med det GC/HRMS-bestemte TEQ-niveau. Formålet er at korrigere for faktorer såsom tabet af PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende forbindelser i ekstraktions- og oprens-ningsfasen, medekstraherede forbindelser, som forstærker eller svækker responset (henholdsvis agonistisk og antagonistisk virkning), kvaliteten af kurvetilpasningen eller forskelle mellem henholdsvis TEF- og REP-værdierne. Den tilsyneladende bioassay-genfindelse beregnes ud fra passende referenceprøver med repræsentative kongener-mønstre omkring det relevante niveau.
- 1.4. Ved »semikvantitative metoder« forstår metoder, der giver en tilnærmet indikation af koncentrationen af den formodede (putative) analysand, uden at det numeriske resultat opfylder kravene til kvantitative metoder.
- 1.5. Ved »den accepterede specifikke bestemmelsesgrænse for en enkeltkongener« forstår koncentrationen af en analysand i prøveekstraktet, som giver et instrumentrespons for de to forskellige ioner, der skal undersøges, med et signal-støj-forhold på 3:1 for det svageste signal, og som opfylder identifikationskriterierne som beskrevet i bl.a. standard prEN 16215 (Animal feed — Determination of dioxins and dioxin-like PCBs by GC/HRMS and of indicator PCBs by GC/HRMS) og/eller EPA-metode 1613 revision B.
- 1.6. Ved »øvre koncentration« forstår, at hver ikke-bestemt kongeners bidrag anses for at være lig med bestemmelses-grænsen.
- 1.7. Ved »nedre koncentration« forstår, at hver ikke-bestemt kongeners bidrag anses for at være nul.
- 1.8. Ved »middelkoncentration« forstår, at hver ikke-bestemt kongeners bidrag anses for at være lig med halvdelen af bestemmelsesgrænsen.
- 1.9. Ved »parti« forstår en identificerbar mængde af en fødevarer, der leveres på én gang, og hvorom det ved den offentlige kontrol konstateres, at den har fælles kendetegn, såsom oprindelse, art, emballagetype, emballeringsvirk-somhed, afsender eller mærker. For så vidt angår fisk og fiskevarer skal også fiskenes størrelse være sammenlignelig. Hvis fiskene i en sending ikke har sammenlignelig størrelse og/eller vægt, kan sendingen fortsat betragtes som et parti, men der skal anvendes en særlig prøveudtagningsprocedure.
- 1.10. Ved »delparti« forstår en del af et stort parti, der udvælges med henblik på anvendelse af prøveudtagningsmetoden. Hvert delparti skal være fysisk adskilt og identificerbart.
- 1.11. Ved »enkeltprøve« forstår en mængde, der udtages fra et enkelt sted i partiet eller delpartiet.
- 1.12. Ved »samleprøve« forstår det materiale, der fremkommer ved, at man samler alle enkeltprøverne fra partiet eller delpartiet.
- 1.13. Ved »laboratorieprøve« forstår en repræsentativ delmængde af samleprøven bestemt til laboratoriebrug.

II. ANVENDTE FORKORTELSER

BEQ Bioanalytiske ækvivalenter

GC Gaskromatografi

⁽¹⁾ EFT L 221 af 17.8.2002, s. 8.

⁽²⁾ Bioanalytiske metoder er ikke specifikt udformet til kongenerne i TEF-skemaet. Der kan i prøveekstraktet forekomme andre strukturelt beslægtede AhR-aktive forbindelser, som bidrager til den samlede prøverevaktion. Resultaterne af bioanalytiske metoder kan derfor ikke være et estimat, men snarere en indikation af TEQ-indholdet i prøven.

HRMS	Højopløsende massespektrometri
LRMS	Lavtopløsende massespektrometri
PCB'er	Polychlorerede biphenyler
PCDD'er	Polychlorerede dibenzo- <i>p</i> -dioxiner
PCDF'er	Polychlorerede dibenzofuraner
REP	Relativ styrke
TEF	Toksicitetsækvivalensfaktor
TEQ	Toksicitetsækvivalenter
TCDD	Tetrachlordibenzodioxin
U	Ekspanderet måleusikkerhed

BILAG II

Prøveudtagningsmetoder til offentlig kontrol af indholdet af dioxiner (PCDD'er/PCDF'er), dioxinlignende PCB'er og ikke-dioxinlignende PCB'er i visse fødevarer

I. ANVENDELSESOMRÅDE

Prøver til offentlig kontrol af indholdet af dioxiner (PCDD'er/PCDF'er), dioxinlignende PCB'er og ikke-dioxinlignende PCB'er (i det følgende benævnt »dioxiner og PCB'er«) i fødevarer udtages efter de metoder, der er fastsat i dette bilag. De derved fremkomne samleprøver betragtes som repræsentative for de partier eller delpartier, de er udtaget fra. På grundlag af det indhold, der er konstateret i laboratorieprøverne, fastslås det, om grænseværdierne i forordning (EF) nr. 1881/2006 om fastsættelse af grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i fødevarer er overholdt.

II. ALMINDELIGE BESTEMMELSER

1. Personale

Prøveudtagningen foretages af en af medlemsstaten udpeget og autoriseret person.

2. Materiale til prøveudtagning

Prøveudtagningen af hvert parti eller delparti, som skal undersøges, foregår separat.

3. Forholdsregler

Under udtagning og klargøring af prøver træffes der forholdsregler for at undgå ændringer, som kan påvirke indholdet af dioxiner og PCB'er, have uheldig indflydelse på analyseresultatet eller gøre samleprøverne urepræsentative.

4. Enkeltprøver

Enkeltprøver udtages så vidt muligt forskellige steder i partiet eller delpartiet. Afvigelser fra denne fremgangsmåde registreres i det skema, der er nævnt i del II, punkt 8, i dette bilag.

5. Klargøring af samleprøven

Samleprøven sammensættes ved, at enkeltprøverne samles. Den skal veje mindst 1 kg, medmindre det ikke lader sig gøre, f.eks. hvis prøven er udtaget af en enkelt pakning, eller hvis produktet har en meget høj handelsværdi.

6. Kontraprøver

Kontraprøverne, der udtages med henblik på håndhævelse af reglerne, som bevismiddel og til referenceformål, udtages af den homogeniserede samleprøve, medmindre dette er i modstrid med medlemsstaternes forskrifter vedrørende fødevarevirksomhedslederens rettigheder. Laboratorieprøver til håndhævelse af reglerne skal have en størrelse, der er tilstrækkelig til, at der kan udføres mindst to analyser.

7. Emballering og forsendelse af prøver

Hver prøve anbringes i en ren beholder af inert materiale, der giver tilstrækkelig beskyttelse mod forurening, mod, at indersiden af beholderen adsorberer analysander, og mod beskadigelse under forsendelse. Alle de nødvendige forholdsregler træffes for at undgå ændringer i prøvens sammensætning, som kan opstå under transport eller opbevaring.

8. Forsegling og mærkning af prøver

Hver prøve, der udtages til officiel brug, forsegles på prøveudtagningsstedet og identificeres i henhold til medlemsstatens forskrifter.

Der udarbejdes et skema over hver enkelt prøveudtagning, således at hvert parti entydigt kan identificeres, med angivelse af dato og sted for prøveudtagningen samt eventuelle yderligere oplysninger, som kan være til hjælp for laboranten.

III. PRØVEUDTAGNINGSPLAN

Den anvendte prøveudtagningsmetode skal sikre, at samleprøven er repræsentativ for det (del)parti, der skal kontrolleres.

1. Opdeling af partier i delpartier

Hvis delpartiet kan udskilles fysisk, opdeles store partier i delpartier. For produkter, der handles i store bulksendinger (f.eks. vegetabilsk olie), anvendes tabel 1. For øvrige produkter anvendes tabel 2. Da partiets vægt ikke altid er et nøjagtigt multiplum af delpartiernes vægt, kan delpartiets vægt overstige den nævnte vægt, dog højst med 20 %.

Tabel 1

Opdeling af partier i delpartier for produkter, der handles i bulksendinger

Partiets vægt (tons)	Delpartiernes vægt eller antal
$\geq 1\ 500$	500 tons
> 300 og $< 1\ 500$	3 delpartier
≥ 50 og ≤ 300	100 tons
< 50	—

Tabel 2

Opdeling af partier i delpartier for øvrige produkter

Partiets vægt (tons)	Delpartiernes vægt eller antal
≥ 15	15-30 tons
< 15	—

2. Antal enkeltprøver

Samleprøven, der består af alle enkeltprøverne, skal veje mindst 1 kg (jf. del II, punkt 5, i dette bilag).

Mindsteantallet af enkeltprøver, der skal udtages fra partiet eller delpartiet, er angivet i tabel 3 og 4.

For så vidt angår flydende produkter i løs vægt blandes partiet eller delpartiet så grundigt som muligt, og så det ikke påvirker produktets kvalitet, enten manuelt eller mekanisk umiddelbart inden prøveudtagningen. I så fald antages det, at forekommende forurenende stoffer er fordelt ensartet i et givet parti eller delparti. Det er derfor tilstrækkeligt at udtage tre enkeltprøver fra et parti eller delparti, som tilsammen udgør samleprøven.

Enkeltprøverne skal have omtrent samme vægt. En enkeltprøve skal veje mindst 100 g.

Afvielser fra denne fremgangsmåde registreres i det skema, der er nævnt i del II, punkt 8, i dette bilag. I overensstemmelse med Kommissionens beslutning 97/747/EF af 27. oktober 1997 om omfang og hyppighed af den i Rådets direktiv 96/23/EF omhandlede prøveudtagning med henblik på overvågning af visse stoffer og restkoncentrationer heraf i visse animalske produkter ⁽¹⁾ fastsættes størrelsen af samleprøven for hønseæg til mindst 12 æg (både for partier i løs vægt og for partier bestående af enkeltpakninger, jf. tabel 3 og 4).

Tabel 3

Mindsteantal enkeltprøver, der skal udtages fra partiet eller delpartiet

Partiets/delpartiets vægt eller rumfang (kg eller l)	Mindsteantal enkeltprøver, der skal udtages
< 50	3
50 til 500	5
> 500	10

Hvis partiet eller delpartiet består af enkeltpakninger eller enheder, skal der for at danne samleprøven udtages det antal pakninger eller enheder, der er fastsat i tabel 4.

⁽¹⁾ EFT L 303 af 6.11.1997, s. 12.

Tabel 4

Antal pakninger eller enheder (enkeltprøver), der for at danne samleprøven skal udtages, hvis partiet eller delpartiet består af enkeltpakninger eller enheder

Antal pakninger eller enheder i partiet/delpartiet	Antal pakninger eller enheder, der skal udtages
1 til 25	Mindst 1 pakning eller enhed
26 til 100	Ca. 5 %, dog mindst 2 pakninger eller enheder
> 100	Ca. 5 %, dog højst 10 pakninger eller enheder

3. Særlige bestemmelser om udtagning af prøver af partier, der indeholder hele fisk af sammenlignelig størrelse og vægt

Fisks størrelse og vægt anses for sammenlignelig, hvis forskellen i størrelse og vægt ikke er større end ca. 50 %.

Antallet af enkeltprøver, der skal udtages fra partiet, er fastsat i tabel 3. Samleprøven, der består af alle enkeltprøverne, skal veje mindst 1 kg (jf. del II, punkt 5).

- Hvis det parti, der skal udtages prøver fra, indeholder små fisk (hvor de enkelte fisk vejer under ca. 1 kg), tages hele fisk som enkeltprøver, der tilsammen udgør samleprøven. Hvis det resulterer i en samleprøve, der vejer over 3 kg, kan enkeltprøverne bestå af midterdelen af de fisk, der udgør denne samleprøve, idet enkeltprøverne hver skal veje mindst 100 g. Den samlede mængde, som grænseværdien gælder for, anvendes til homogenisering af prøven.

En fisks midterdel er der, hvor tyngdepunktet er. I de fleste tilfælde er det placeret ved rygfinnen (for fisk, der har en rygfinne) eller midtvejs mellem gælleåbningen og gattet.

- Hvis det parti, der skal udtages prøver fra, indeholder større fisk (hvor de enkelte fisk vejer over ca. 1 kg), består enkeltprøven af midterdelen af fisken. Enkeltprøverne skal hver især veje mindst 100 g.

For mellemstore fisk (ca. 1-6 kg) udtages enkeltprøven som en skive af fisken fra rygraden til bugen i midterdelen af fisken.

For meget store fisk (over ca. 6 kg) udtages enkeltprøven fra kødet i rygmusklen i midterdelen i højre side (set forfra). Hvis udtagning af et sådant stykke fra midterdelen af fisken ville indebære et betydeligt økonomisk tab, kan udtagning af tre enkeltprøver på hver mindst 350 g anses som fyldestgørende uanset partiets størrelse, eller der kan som alternativ udtages lige store dele muskelkød nær haledelen og muskelkød nær hoveddelen fra én og samme fisk, som så udgør den enkeltprøve, der er repræsentativ for dioxinindholdet i den hele fisk.

4. Udtagning af prøver af fiskepartier, der indeholder hele fisk af uensartet størrelse og/eller vægt

- Bestemmelserne i del III, punkt 3, om prøver finder anvendelse.

- Hvis en størrelse eller en vægtklasse/kategori er fremherskende (ca. 80 % eller derover af partiet), udtages prøven fra fisk med den fremherskende størrelse eller vægt. Prøven anses for at være repræsentativ for hele partiet.

- Hvis der ikke er en fremherskende størrelse eller vægtklasse/kategori, sikres det, at de fisk, der udvælges til prøveudtagning, er repræsentative for partiet. Der findes en særlig vejledning for sådanne tilfælde i »Guidance on sampling of whole fishes of different size and/or weight« ⁽²⁾ (vejledning om udtagning af prøver fra fiskepartier, der indeholder hele fisk af uensartet størrelse og/eller vægt).

5. Prøveudtagning i detaileddet

Udtagning af prøver af fødevarer i detaileddet skal så vidt muligt ske i henhold til prøveudtagningsbestemmelserne i del III, punkt 2, i dette bilag.

Hvis dette ikke er muligt, kan alternative metoder til prøveudtagning i detaileddet anvendes, hvis de sikrer, at prøveudtagningen er tilstrækkeligt repræsentativ for det pågældende parti eller delparti.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/dioxins_en.htm

IV. PARTIETS ELLER DELPARTIETS OVERENSSTEMMELSE MED KRAVENE

1. For så vidt angår ikke-dioxinlignende PCB'er

Partiet godkendes, hvis analyseresultatet ikke overskrider den grænseværdi for ikke-dioxinlignende PCB'er, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1881/2006, idet der tages hensyn til måleusikkerheden.

Partiet overholder ikke den grænseværdi, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1881/2006, hvis analyseresultatets øvre koncentration — bekræftet ved endnu en analyse ⁽³⁾ — utvivlsomt overskrider grænseværdien, idet der tages hensyn til måleusikkerheden.

Der kan tages hensyn til måleusikkerheden på en af følgende måder:

- ved at beregne den ekspanderede usikkerhed, idet der anvendes en dækningsfaktor på 2, hvilket giver et konfidensniveau på ca. 95 %. Et parti eller delparti opfylder ikke kravene (dvs. er ikke-overensstemmende), hvis den målte værdi minus U ligger over det tilladte niveau
- ved at fastlægge beslutningsgrænsen (CCa) i henhold til Kommissionens beslutning 2002/657/EF (punkt 3.1.2.5 i bilag I til samme beslutning — for stoffer, for hvilke der er fastsat et tilladt niveau). Et parti eller delparti er ikke-overensstemmende, hvis den målte værdi er lig med eller højere end CCa.

Ovennævnte bestemmelser gælder for analyseresultater af prøver udtaget ved offentlig kontrol. For kontraprøveanalyser eller analyser til referenceformål gælder de nationale regler.

2. For så vidt angår dioxiner (PCDD'er/PCDF'er) og dioxinlignende PCB'er

Partiet godkendes, hvis resultatet fra en enkelt analyse

- udført efter en screeningsmetode med en andel af falsk overensstemmende resultater på under 5 % viser, at indholdet ikke overskrider den pågældende grænseværdi for PCDD'er/PCDF'er eller for summen af PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1881/2006
- udført efter en verifikationsmetode ikke overskrider den pågældende grænseværdi for PCDD'er/PCDF'er eller for summen af PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1881/2006, idet der tages hensyn til måleusikkerheden.

For screeningsassays fastlægges en afskæringsværdi, som lægges til grund for beslutningen om, hvorvidt de relevante niveauer, der er fastsat for enten PCDD'er/PCDF'er eller for summen af PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er, er overholdt.

Partiet overholder ikke den grænseværdi, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1881/2006, hvis analyseresultatets øvre koncentration — påvist efter en verifikationsmetode og bekræftet ved endnu en analyse ⁽³⁾ — utvivlsomt overskrider grænseværdien, idet der tages hensyn til måleusikkerheden.

Der kan tages hensyn til måleusikkerheden på en af følgende måder:

- ved at beregne den ekspanderede usikkerhed, idet der anvendes en dækningsfaktor på 2, hvilket giver et konfidensniveau på ca. 95 %. Et parti eller delparti er ikke-overensstemmende, hvis den målte værdi minus U ligger over det tilladte niveau. Hvis PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er bestemmes separat, anvendes summen af den anslåede ekspanderede usikkerhed på de separate analyseresultater vedrørende PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er som den anslåede ekspanderede usikkerhed på summen af PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er
- ved at fastlægge beslutningsgrænsen (CCa) i henhold til beslutning 2002/657/EF (punkt 3.1.2.5 i bilag I til samme beslutning — for stoffer, for hvilke der er fastsat et tilladt niveau); et parti eller delparti er ikke-overensstemmende, hvis den målte værdi er lig med eller højere end CCa.

Ovennævnte bestemmelser gælder for analyseresultater af prøver udtaget ved offentlig kontrol. For kontraprøveanalyser eller analyser til referenceformål gælder de nationale regler.

⁽³⁾ En sådan ekstra analyse er nødvendig for at udelukke muligheden for intern krydskontaminering eller utilsigtet sammenblanding af prøver. Den første analyse, hvor der tages hensyn til måleusikkerheden, anvendes til at verificere, om kravene er opfyldt. Hvis analysen gennemføres i forbindelse med en hændelse med forurening, kan bekræftelse ved en ekstra analyse undlades, såfremt de prøver, der er udtaget til analyse, ved hjælp af sporbarhed kan relateres til forureningshændelsen.

V. OVERSKRIDELSE AF INDGREBSVÆRDIER

Indgrebsværdier er et redskab til udvælgelse af prøver i tilfælde, hvor det er relevant at identificere en forureningskilde og træffe foranstaltninger, der reducerer eller fjerner den. Med screeningsmetoder fastlægges der relevante afskæringsværdier til udvælgelse af de pågældende prøver. De nødvendige foranstaltninger til at identificere en kilde og til at reducere eller fjerne forureningen træffes kun, hvis overskridelsen af indgrebsværdien bekræftes ved endnu en analyse under anvendelse af en verifikationsmetode og under hensyntagen til måleusikkerheden ⁽⁴⁾.

⁽⁴⁾ Forklarende bemærkninger og krav vedrørende dobbeltanalyse til kontrol af indgrebsværdier: jf. fodnote 3 (afsnit om grænseværdier).

BILAG III

Klargøring af prøver og krav til analysemetoder, der anvendes ved offentlig kontrol af indholdet af dioxiner (PCDD'er/PCDF'er) og dioxinlignende PCB'er i visse fødevarer

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Kravene i dette bilag anvendes, når fødevarer analyseres med henblik på offentlig kontrol af indholdet af 2,3,7,8-substituerede polychlorede dibenzo-*p*-dioxiner og polychlorede dibenzofuraner (PCDD'er/PCDF'er) og dioxinlignende polychlorede biphenyler (dioxinlignende PCB'er) og til andre forskriftsmæssige formål.

Indholdet af PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er i fødevarer kan overvåges med udgangspunkt i to forskellige målsætninger:

- a) udvælgelse af stikprøver med indhold af PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er, der overskrider grænseværdierne eller indgrebsværdierne. Denne fremgangsmåde kan omfatte en screeningsmetode, som giver mulighed for omkostningseffektivitet og høj produktivitet med hensyn til antallet af screenede prøver, hvilket forbedrer mulighederne for at opdage nye hændelser med høj eksponering og sundhedsrisici for forbrugerne. Screeningsmetoder kan omfatte biologiske analysemetoder og GC/MS-metoder. De bør anvendes med henblik på at undgå falsk overensstemmende resultater. Koncentrationen af PCDD'er/PCDF'er og summen af PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er i prøver med signifikante indhold skal bestemmes/bekræftes efter en verifikationsmetode
- b) bestemmelse af indholdet af PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er i fødevareprøver i intervallet for lave baggrundskoncentrationer. Dette er vigtigt for at kunne følge udviklingen i niveauer over tid, vurdere befolkningens eksponering og opbygge en database til brug for en eventuel revurdering af indgrebsværdier og grænseværdier. Dette mål nås ved hjælp af verifikationsmetoder, der gør det muligt at identificere og kvantificere PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er entydigt på det relevante niveau. Disse metoder kan anvendes til at bekræfte resultater fra screeningsmetoder og til at bestemme lave baggrundsniveauer i forbindelse med overvågningen af fødevarer. De er også vigtige redskaber til at klarlægge kongenermønstre med henblik på at identificere kilden til en eventuel forurening. De pågældende metoder omfatter i dag anvendelse af højtopløsende gaskromatografi/højtopløsende massespektrometri (HRGC/HRMS).

2. KLASSIFIKATION AF METODER EFTER KVANTIFICERINGSGRAD ⁽¹⁾

»Kvalitative metoder« giver et ja/nej-respons for forekomst af de relevante analysander, uden at koncentrationen af den formodede analysand bestemmes kvantitativt. Disse metoder kan bringes til at give semi-kvantitative resultater, men anvendes udelukkende til at tilvejebringe et ja/nej-svar på, om et indhold ligger over eller under et bestemt niveau, f.eks. detektionsgrænsen, bestemmelsesgrænsen eller en afskæringsværdi.

Ved kontrol af grænse- og indgrebsværdier for PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende forbindelser i fødevarer kan der anvendes screeningsmetoder, der er baseret på sammenholdelse af analyseresultatet med en afskæringsværdi, og som giver et ja/nej-svar på, om den pågældende værdi er overskredet. Der er til dette formål indført bioanalytiske metoder. Som en generel betragtning kunne der også udvikles fysisk-kemiske metoder; for så vidt angår de TEQ-baserede grænse- og indgrebsværdier og den komplicerede analyse med den påkrævede bestemmelse af de relevante enkeltkongener findes der dog ingen praktiske eksempler på sådanne metoder.

»Semi-kvantitative metoder« giver en tilnærmet indikation af koncentrationen, hvilket kan være en nyttig information om størrelsesordenen af analysandkoncentrationen og gøre det lettere at fastlægge kalibreringsområdet til den verifikationstest, som skal udføres efterfølgende, samt letter kvalitetskontrolarbejdet. Af eksempler kan nævnes:

- bioanalytiske metoder, som gør det muligt at påvise de relevante analysander, indbefatter en kalibreringskurve, giver et ja/nej-svar på, om det relevante niveau er overskredet, og gør det muligt at indberette resultatet som bioanalytiske ækvivalenter (BEQ), som er en indikation af TEQ-værdien i prøven
- fysisk-kemiske test (f.eks. GC-MS/MS eller GC/LRMS), hvor de målte karakteristika vedrørende metodepræcision ikke opfylder kravene til kvantitative test.

⁽¹⁾ Tilpasset til PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende forbindelser fra »Guidelines for the validation of screening methods for residues of veterinary medicines«, EU-referencelaboratorierne for restkoncentrationer af veterinærlægemidler og forurenende stoffer i animalske fødevarer i Fougères, Berlin og Bilthoven, 20. januar 2010 (http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/residues/lab_analysis_en.htm).

»Kvantitative metoder« opfylder de samme krav vedrørende nøjagtighed, dynamikområde og præcision som verifikationstest. Når kvantificering er påkrævet, valideres disse metoder som verifikationsmetoder som beskrevet i dette dokument for PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er.

3. BAGGRUND

Til beregning af koncentrationer af toksicitetsækvivalenter (TEQ) ganges koncentrationerne af de enkelte stoffer i en given prøve med deres respektive toksicitetsækvivalensfaktor (TEF), der er fastsat af Verdenssundhedsorganisationen, og som er anført i tillægget til dette bilag, og summen heraf giver den samlede koncentration af dioxinlignende forbindelser udtrykt i TEQ.

Screenings- og verifikationsmetoder må kun anvendes til kontrol af en bestemt matrix, hvis metoderne er tilstrækkeligt følsomme til på pålidelig vis at påvise forekomst på det relevante niveau (indgrebs- eller grænseværdi).

4. KVALITETSSIKRINGSKRAV

- Der træffes foranstaltninger til at undgå krydskontaminering i alle faser af prøveudtagnings- og analyseproceduren.
- Prøverne opbevares og transporteres i beholdere af glas, aluminium, polypropylen eller polyethylen, som egner sig til opbevaring, uden at mængden af PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er i prøverne påvirkes. Spor af papirstøv fjernes fra prøvebeholderen.
- Opbevaring og transport af fødevareprøven skal foregå, så prøvens integritet bevares.
- Alle laboratorieprøver findeles og blandes grundigt, hvis det er relevant, efter en metode, for hvilken det er godtgjort, at den resulterer i fuldstændig homogenisering (f.eks. så prøven kan sigtes gennem en 1 mm-sigte); prøverne tørres før formalingen, hvis vandindholdet er for højt.
- Det er altid vigtigt at kontrollere, at reagenser, glasudstyr og andet udstyr ikke påvirker TEQ- eller BEQ-baserede resultater.
- Der foretages en blindprøveanalyse ved at gennemføre hele analyseproceduren, blot med udeladelse af prøven.
- For så vidt angår bioanalytiske metoder er det meget vigtigt at kontrollere, at alt glasudstyr og alle opløsningsmidler, der anvendes til analyser, er fri for forbindelser, der interfererer med påvisningen af målforbindelser i måleområdet. Glasudstyr skylles med opløsningsmidler og/eller opvarmes til temperaturer, der er tilstrækkeligt høje til at fjerne spor af PCDD'er/PCDF'er, dioxinlignende forbindelser og interfererende forbindelser fra udstyrets overflader.
- Den prøvemængde, der anvendes til ekstraktionen, skal være tilstrækkelig til, at kravene vedrørende et tilstrækkeligt lavt måleområde, som dækker de relevante koncentrationer, er opfyldt.
- De specifikke procedurer for klargøring af prøver, som anvendes for de pågældende produkter, skal være i overensstemmelse med internationalt anerkendte retningslinjer.
- Når det drejer sig om fisk, fjernes skindet, da grænseværdien gælder for muskelkød uden skind. Det er imidlertid nødvendigt, at alle rester af muskelkød og fedtvæv på indersiden af skindet omhyggeligt skræbes fuldstændig af skindet, og at disse rester indgår i den prøve, der skal analyseres.

5. LABORATORIEKRAV

- I henhold til forordning (EF) nr. 882/2004 skal laboratorier være akkrediteret af et anerkendt organ, der fungerer i overensstemmelse med ISO-vejledning 58, for at sikre, at de anvender analysekvalitetssikring. Laboratorier akkrediteres ifølge EN ISO/IEC 17025-standarden.
- Laboratoriets præstationer dokumenteres ved løbende, vellykket deltagelse i laboratoriesammenligninger vedrørende bestemmelse af PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er i de relevante fødevarematrixer og koncentrationsområder.
- Laboratorier, der anvender screeningsmetoder til rutinemæssig kontrol af prøver, skal etablere et tæt samarbejde med laboratorier, der anvender verifikationsmetoden — både i forbindelse med kvalitetskontrol og til bekræftelse af analyseresultater for mistænkte prøver.

6. GRUNDLÆGGENDE KRAV TIL PROCEDURER FOR ANALYSE AF DIOXINER (PCDD'er/PCDF'er) OG DIOXINLIGNENDE PCB'er

6.1. Lavt måleområde og bestemmelsesgrænser

- For PCDD'er/PCDF'er skal de påviselige mængder befinde sig i det øvre femtogram-interval (10^{-15} g) på grund af visse af disse forbindelsers ekstremt høje toksicitet. For de fleste PCB-kongenere er det tilstrækkeligt med en bestemmelsesgrænse i nanogram-intervallet (10^{-9} g). Til måling af de mere toksiske dioxinlignende PCB-kongenere (især non-ortho-substituerede kongenere) skal den nedre del af måleområdet dog ligge i den nedre del af pikogram-intervallet (10^{-12} g).

6.2. Høj selektivitet (specificitet)

- Der skal kunne skelnes mellem PCDD'er, PCDF'er og dioxinlignende PCB'er og en lang række andre, potentielt interfererende forbindelser i prøveekstraktet, som forekommer i koncentrationer, der er op til mange gange højere end analysandernes. For gaskromatografi/massespektrometri (GC/MS)-metoders vedkommende skal der kunne skelnes mellem forskellige kongenere, f.eks. mellem toksiske kongenere (f.eks. de 17 2,3,7,8-substituerede PCDD'er/PCDF'er og 12 dioxinlignende PCB'er) og andre kongenere.
- Bioanalytiske metoder skal kunne påvise målforbindelserne som summen af PCDD'er/PCDF'er og/eller dioxinlignende PCB'er. Ved oprensningen af prøver skal det tilstræbes at fjerne forbindelser, der giver falsk ikke-overensstemmende resultater, og forbindelser, der kan svække responset og give falsk overensstemmende resultater.

6.3. Høj nøjagtighed (korrekthed og præcision, tilsyneladende bioassay-genfindelse)

- For så vidt angår GC/MS-metoder skal bestemmelsen give et pålideligt estimat over den korrekte koncentration i en prøve. Høj nøjagtighed (målingens nøjagtighed: graden af overensstemmelse mellem måleresultatet og den målte genstands sande eller tillagte værdi) er nødvendig for at undgå, at et resultat af en analyse afvises på grundlag af lav pålidelighed af det bestemte TEQ-niveau. Nøjagtighed udtrykkes som »korrekthed« (forskellen mellem den målte middelværdi for en analysand i et certificeret materiale og dens certificerede værdi, udtrykt i procent af den certificerede værdi) og »præcision« (RSD_R relativ standardafvigelse beregnet ud fra resultater, der er fremkommet under reproducerbarhedsbetingelser).
- For bioanalytiske metoder bestemmes den tilsyneladende bioassay-genfindelse.

6.4. Validering inden for det relevante interval og kvalitetskontrol generelt

- Laboratorierne skal dokumentere en metodes ydeevne inden for det relevante interval, f.eks. 0,5, 1 og 2 gange det relevante niveau med en acceptabel variationskoefficient for gentagne analyser, som led i valideringsproceduren og/eller i forbindelse med rutinemæssige analyser.
- Som interne kvalitetskontrolforanstaltninger gennemføres der regelmæssigt blindprøvekontrol og spikingforsøg eller analyse af kontrolprøver (om muligt med certificeret referencemateriale). Kvalitetskontrolkort for blindprøvekontroller, spikingforsøg eller analyser af kontrolprøver registreres og kontrolleres for at sikre, at den analytiske ydeevne er i overensstemmelse med gældende krav.

6.5. Bestemmelsesgrænse

- For bioanalytiske screeningsmetoders vedkommende er fastlæggelse af bestemmelsesgrænsen (LOQ) ikke et ufravigeligt krav, men det skal godtgøres, at metoden gør det muligt at skelne blindprøveværdien fra afskæringsværdien. I forbindelse med fastlæggelsen af et BEQ-niveau fastsættes et rapporteringsniveau med henblik på håndtering af prøver, som giver et respons under dette niveau. Det skal dokumenteres, at rapporteringsniveauet adskiller sig fra procedureblindprøver med som minimum en faktor tre, med et respons under måleområdet. Det skal derfor beregnes ud fra prøver med et indhold af målforbindelserne omkring det krævede minimumsniveau og ikke ud fra et bestemt signal-støj-forhold eller en assay-blindprøve.
- Bestemmelsesgrænsen (LOQ) for en verifikationsmetode skal være på ca. en femtedel af det relevante niveau.

6.6. Analysekriterier

- For at sikre pålidelige resultater af verifikationsmetoder eller screeningsanalyser skal følgende kriterier være opfyldt for henholdsvis TEQ- eller BEQ-værdien, bestemt enten som samlet TEQ (som summen af PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er) eller separat for henholdsvis PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er:

	Screening efter bioanalytiske eller fysisk-kemiske metoder	Verifikationsmetoder
Falsk overensstemmende-andel (*)	< 5 %	
Korrekthed		– 20 % til + 20 %
Repeterbarhed (RSD _p)	< 20 %	
Intern reproducerbarhed (RSD _R)	< 25 %	< 15 %

(*) I forhold til grænseværdierne.

6.7. Specifikke krav til screeningsmetoder

- Både GC/MS-metoder og bioanalytiske metoder kan anvendes til screening. For GC/MS-metoder gælder kravene i punkt 7 i dette bilag. Der er fastsat specifikke krav til cellebaserede bioanalytiske metoder i punkt 8 i dette bilag.
- Laboratorier, der anvender screeningsmetoder til rutinemæssig kontrol af prøver, skal etablere et tæt samarbejde med laboratorier, der anvender verifikationsmetoden.
- Screeningsmetodens ydeevne skal efterprøves i forbindelse med rutinemæssige analyser, ved analysekvalitetskontrol og ved løbende metodevalidering. Der skal opereres med et fast program for kontrol af overensstemmende resultater.
- *Kontrol af eventuel hæmning af celleresponset og cytotoxicitet*

20 % af prøveekstrakterne måles i forbindelse med rutinemæssig screening med og uden 2,3,7,8-TCDD tilsat i overensstemmelse med det relevante niveau med henblik på at kontrollere, om responset måske hæmmes af interfererende stoffer i prøveekstraktet. Den målte koncentration af den spikede prøve sammenholdes med summen af koncentrationen af det ikke-spikede ekstrakt og spikingkoncentrationen. Hvis denne målte koncentration er over 25 % mindre end den beregnede (sum-)koncentration, er dette en indikation af mulig signalhæmning, og den pågældende prøve underkastes en GC/HRMS-verifikationsanalyse. Resultaterne registreres i kvalitetskontrolkort.

- *Kvalitetskontrol af overensstemmende prøver*

Ca. 2-10 % af de overensstemmende prøver, afhængigt af prøvematrix og laboratoriets erfaring, bekræftes ved hjælp af GC/HRMS.

- *Bestemmelse af andelen af falsk overensstemmende resultater fra kvalitetskontrolldata*

Andelen af falsk overensstemmende resultater fra screening af prøver, der ligger under og over grænse- eller indgrebsværdierne, bestemmes. Den faktiske andel af falsk overensstemmende resultater skal ligge under 5 %.

Når der foreligger mindst 20 bekræftede resultater pr. matrix/matrixgruppe fra kvalitetskontrollen af overensstemmende prøver, drages konklusionerne vedrørende andelen af falsk overensstemmende resultater på grundlag af denne database. Resultaterne fra prøver, der er analyseret i ringtest eller i forbindelse med forureningshændelser og dækker et koncentrationsområde på op til f.eks. 2 gange grænseværdien, kan også tælles med i de mindst 20 resultater, der skal lægges til grund for evalueringen af andelen af falsk overensstemmende resultater. Prøverne skal dække de mest almindelige kongenermønstre og repræsentere forskellige kilder.

Selv om screeningsassays fortrinsvis skal have til formål at påvise prøver, for hvilke indgrebsværdien er overskredet, er kriteriet for bestemmelse af andelen af falsk overensstemmende resultater grænseværdien, under hensyntagen til måleusikkerheden ved verifikationsmetoden.

- Potentielt ikke-overensstemmende screeningresultater skal altid bekræftes ved hjælp af en verifikationsanalysemetode (GC/HRMS). Disse prøver kan også anvendes til at evaluere andelen af falsk ikke-overensstemmende resultater. For screeningsmetoder er andelen af »falsk ikke-overensstemmende resultater« andelen af resultater, for hvilke det ved hjælp af en GC/HRMS-verifikationsanalyse er bekræftet, at de opfylder kravene (dvs. er overensstemmende), efter at prøven i en tidligere screening har været mistænkt for at være ikke-overensstemmende. Vurderingen af screeningsmetodens hensigtsmæssighed baseres dog på sammenholdelse af antallet af falsk ikke-overensstemmende prøver med det samlede antal kontrollerede prøver. Denne andel skal være tilstrækkeligt lille til, at screening med fordel kan anvendes.

— Bioanalytiske metoder skal, i det mindste under valideringsbetingelser, give en brugbar indikation af TEQ-niveauet, beregnet og udtrykt som BEQ.

— Også for bioanalytiske metoder, der gennemføres under repeterbarhedsbetingelser, er den interne RSD_I typisk lavere end reproducerbarheden RSD_R .

7. SPECIFIKKE KRAV, SOM GC/HRMS-METODER SKAL OPFYLDE MED HENBLIK PÅ SCREENING ELLER VERIFIKATION

7.1. Generelle krav

— Forskellen mellem den øvre og den nedre koncentration må ikke overstige 20 % for fødevarer med en forurening på ca. 1 pg WHO-TEQ/g fedtstof (baseret på summen af PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er). For fødevarer med lavt fedtindhold anvendes samme krav ved et forureningsniveau på ca. 1 pg WHO-TEQ/g produkt. For lavere forureningsniveauer, f.eks. på 0,5 pg WHO-TEQ/g produkt, kan der være en difference på 25-40 % mellem den øvre og den nedre koncentration.

7.2. Genfindelseskontrol

— For at validere analyseproceduren tilsættes ^{13}C -mærkede 2,3,7,8-chlorsubstituerede PCDD'er/PCDF'er og ^{13}C -mærkede dioxinlignende PCB'er som intern standard helt fra begyndelsen af analysen, f.eks. inden ekstraktion. Der tilsættes mindst én kongener for hver af de tetra- til octa-chlorerede homologe grupper af PCDD'er/PCDF'er og mindst én kongener for hver af de homologe grupper af dioxinlignende PCB'er (alternativt tilsættes mindst én kongener for hver massespektrometrisk udvalgt ionregistreringsfunktion, der anvendes til overvågning af PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er). For verifikationsmetoders vedkommende anvendes alle 17 ^{13}C -mærkede 2,3,7,8-substituerede PCDD'er/PCDF'er og alle 12 ^{13}C -mærkede dioxinlignende PCB'er som intern standard.

— Der bestemmes også relative responsfaktorer for de kongener, som der ikke tilsættes en ^{13}C -mærket analog for, ved hjælp af relevante kalibreringsopløsninger.

— For vegetabiliske fødevarer og animalske fødevarer, der indeholder under 10 % fedt, er det obligatorisk at tilsætte interne standarder inden ekstraktionen. For animalske fødevarer, der indeholder over 10 % fedt, kan de interne standarder tilsættes enten før eller efter fedtekstraktionen. Der foretages en hensigtsmæssig validering af ekstraktionseffektiviteten, afhængigt af det trin, hvor de interne standarder tilsættes, og af, om resultaterne er produktbaserede eller fedtbaserede.

— Inden GC/MS-analyse tilsættes en eller to genfindelsesstandarder (surrogat).

— Det er nødvendigt med genfindelseskontrol. Niveauet for genfindelse af de enkelte interne standarder i verifikationsmetoder skal ligge på mellem 60 og 120 %. Lavere eller højere genfindelse for enkeltkongener, navnlig for visse hepta- og octa-chlorerede dibenzo-p-dioxiner og dibenzofuraner, kan accepteres, på betingelse af at deres bidrag til TEQ-værdien ikke udgør mere end 10 % af den samlede TEQ-værdi (baseret på summen af PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er). Niveauet for genfindelse ved GC/MS-screeningsmetoder skal ligge på mellem 30 og 140 %.

7.3. Fjernelse af interfererende stoffer

— Der gennemføres separation af PCDD'er/PCDF'er fra interfererende chlorerede forbindelser som f.eks. ikke-dioxinlignende PCB'er og chlorerede diphenylethere ved hjælp af egnede kromatografiske metoder (helst med florisil-, alumina- og/eller carbonkolonne).

— Det er tilstrækkeligt med gaskromatografisk separation af isomerer (< 25 % målt mellem toppene for 1,2,3,4,7,8-HxCDF og 1,2,3,6,7,8-HxCDF).

7.4. Kalibrering med standardkurve

— Kalibreringskurven skal dække de relevante niveauer.

8. SPECIFIKKE KRAV TIL BIOANALYTISKE METODER

Bioanalytiske metoder er metoder baseret på anvendelse af biologiske principper, såsom cellebaserede assays, receptorassays eller immunassays. Dette punkt (punkt 8) indeholder krav til bioanalytiske metoder generelt.

Med en screeningsmetode klassificeres en prøve principielt som overensstemmende eller som mistænkt for at være ikke-overensstemmende. I det øjemed sammenholdes det beregnede BEQ-niveau med afskæringsværdien (jf. punkt 8.3). Prøver, der giver resultater under afskæringsværdien, erklæres for overensstemmende, mens prøver, der ligger på eller over afskæringsværdien, erklæres for ikke-overensstemmende og nødvendiggør analyse efter en verifikationsmetode. I praksis kan et BEQ-niveau på 2/3 af grænseværdien være den mest hensigtsmæssige afskæringsværdi, som sikrer en andel af falsk overensstemmende resultater på under 5 % og en acceptabel andel af falsk ikke-overensstemmende resultater. Med særskilte grænseværdier for henholdsvis PCDD'er/PCDF'er og for summen af PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er er passende bioassay-afskæringsværdier for PCDD'er/PCDF'er en forudsætning for at kunne kontrollere prøvernes overensstemmelse uden fraktionering. Til kontrol af prøver, for hvilke indgrebsværdierne er overskredet, vil en passende procentdel af de respektive relevante niveauer være en egnet afskæringsværdi.

Der kan desuden for visse bioanalytiske metoders vedkommende fastsættes et vejledende niveau udtrykt i BEQ for prøver i måleområdet, der ligger over rapporteringsgrænsen (jf. punkt 8.1.1 og 8.1.6).

8.1. Evaluering af testresponsen

8.1.1. Generelle krav

- Ved beregning af koncentrationerne ud fra en TCDD-kalibreringskurve vil værdierne i den nederste og den øverste del af kurven vise en stor spredning (en høj variationskoefficient (CV)). Måleområdet er det område, hvor CV er på under 15 %. Den nedre del af måleområdet (rapporteringsniveauet) skal endvidere sættes væsentligt højere (som minimum med en faktor tre) end procedureblindprøverne. Den øvre del af måleområdet er normalt repræsenteret ved EC₇₀-værdien (70 % af den højeste effektive koncentration), men er lavere, hvis CV ligger over 15 % inden for dette interval. Måleområdet fastsættes i forbindelse med validering. Afskæringsværdierne (jf. punkt 8.3) skal ligge klart inden for måleområdet.
- Standardopløsninger og prøveekstrakter testes mindst to gange. Ved dobbeltbestemmelse skal en standardopløsning eller et kontrolekstrakt, der testes i 4-6 huller fordelt over hele pladen, give et respons eller en koncentration (kun muligt i måleområdet) baseret på en CV på < 15 %.

8.1.2. Kalibrering

8.1.2.1. Kalibrering med standardkurve

- Indholdet i prøver kan anslås ved at sammenholde testresponsen med en kalibreringskurve for TCDD (eller PCB 126 eller en standardblanding af PCDD/PCDF/dioxinlignende PCB) med henblik på at beregne BEQ-niveauet i ekstraktet og efterfølgende i prøven.
- Kalibreringskurver skal indbefatte 8-12 koncentrationer (som minimum dobbeltbestemmelser), idet der skal være tilstrækkeligt med koncentrationer i den nederste del af kurven (måleområdet). Der lægges særlig vægt på kvaliteten af kurvetilpasningen i måleområdet. R²-værdien er som sådan af begrænset eller slet ingen værdi som grundlag for en goodness-of-fit-vurdering ved ikke-lineær regression. Der opnås et bedre fit ved at minimere forskellen mellem beregnede og observerede niveauer i kurvens måleområde (f.eks. ved at minimere summen af kvadrerede residualer).
- Det anslåede indhold i prøveekstraktet korrigeres efterfølgende for det BEQ-niveau, der er beregnet for en matrix/opløsningsmiddel-blindprøve (for at tage urenheder fra de anvendte opløsningsmidler og kemikalier i betragtning), og den tilsyneladende genfindelse (som beregnes ud fra BEQ-niveauet i passende referenceprøver med repræsentative konsenermønstre omkring det relevante niveau). Til korrektion for genfindelse skal den tilsyneladende genfindelse altid ligge inden for det krævede interval (jf. punkt 8.1.4). Referenceprøver, der anvendes til korrektion for genfindelse, skal opfylde kravene i punkt 8.2.

8.1.2.2. Kalibrering med referenceprøver

Alternativt kan der anvendes en kalibreringskurve fremstillet på grundlag af mindst fire referenceprøver (jf. punkt 8.2: 1 matrixblindprøve plus 3 referenceprøver på 0,5, 1 og 2 gange det relevante niveau) omkring det relevante niveau, hvorved behovet for at korrigere for blindprøve og genfindelse bortfalder. I dette tilfælde kan det testrespons, som svarer til 2/3 af grænseværdien (jf. punkt 8.3), beregnes direkte ud fra disse prøver og anvendes som afskæringsværdi. Til kontrol af prøver, for hvilke indgrebsværdierne er overskredet, vil en passende procentdel af disse indgrebsværdier være en egnet afskæringsværdi.

8.1.3. Separat bestemmelse af henholdsvis PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er

Ekstrakter kan opdeles i fraktioner indeholdende henholdsvis PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er, således at TEQ-niveauet (i BEQ) kan angives særskilt for henholdsvis PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er. Der anvendes fortrinsvis en PCB 126-standardkalibreringskurve til evaluering af resultaterne for den fraktion, der indeholder dioxinlignende PCB'er.

8.1.4. Tilsyneladende bioassay-genfindelse

»Den tilsyneladende bioassay-genfindelse« beregnes ud fra passende referenceprøver med repræsentative kongenormønstre omkring det relevante niveau og udtrykkes som procent af BEQ-niveauet i forhold til TEQ-niveauet. Forskellene mellem TEF- og REP-faktorer for dioxinlignende PCB'er kan, afhængigt af hvilken type assay og TEF'er⁽¹⁾ der anvendes, resultere i lave tilsyneladende genfindelsesprocenter for dioxinlignende PCB'er i forhold til PCDD'er/PCDF'er. Hvis PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er bestemmes separat, er den tilsyneladende bioassay-genfindelse derfor 25-60 % for dioxinlignende PCB'er og 50-130 % for PCDD'er/PCDF'er (disse intervaller gælder for TCDD-kalibreringskurven). Eftersom dioxinlignende PCB'ers bidrag til summen af PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er kan variere afhængigt af forskellige matrixer og prøver, afspejler den tilsyneladende bioassay-genfindelse for sumpparameteren disse intervaller og skal være på 30-130 %.

8.1.5. Kontrol af genfindelse efter oprensning

- Tabet af forbindelser under oprensningen kontrolleres i forbindelse med validering. En blindprøve tilsat en blanding af de forskellige kongenere underkastes oprensning (mindst $n = 3$), og genfindelse og variabilitet kontrolleres ved hjælp af en GC/HRMS-analyse. Genfindelsen skal være på mellem 60 og 120 %, især for kongenere, der bidrager med over 10 % af TEQ-niveauet i forskellige blandinger.

8.1.6. Rapporteringsgrænse

- Ved indberetning af BEQ-niveauer fastlægges der en rapporteringsgrænse ud fra relevante matrixprøver med typiske kongenormønstre, men ikke ud fra standardernes kalibreringskurve, idet præcisionen i den nederste del af kurven er lav. Der skal tages hensyn til virkningerne af ekstraktion og oprensning. Rapporteringsgrænsen sættes væsentligt højere (som minimum med en faktor tre) end procedureblindprøverne.

8.2. Anvendelse af referenceprøver

- Referenceprøver skal repræsentere prøvematrix, kongenormønstre og koncentrationsområder for PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er omkring det relevante niveau (grænse/indgrebsværdier).
- Hver analyserække skal omfatte en procedureblindprøve, eller hellere en matrixblindprøve, og en referenceprøve på det relevante niveau. Disse prøver ekstraheres og analyseres samtidig under identiske betingelser. Referenceprøven skal udvise en klart kraftigere reaktion end blindprøven, så der er sikkerhed for testens egnethed. Prøverne kan anvendes til korrektion for blindprøve og genfindelse.
- Referenceprøver, der udvælges til korrektion for genfindelse, skal være repræsentative for de klargjorte prøver, hvilket betyder, at bestemte kongenormønstre ikke må føre til, at niveauerne vurderes for lavt.
- Der kan inkluderes ekstra referenceprøver på f.eks. 0,5 og 2 gange det relevante niveau for at vise analysemetodens ydeevne inden for det interval, der er relevant for kontrollen af det relevante niveau. Kombineret kan disse prøver anvendes til beregning af BEQ-niveauerne i de klargjorte prøver (jf. punkt 8.1.2.2).

8.3. Fastlæggelse af afskæringsværdier

Relationen mellem bioanalytiske resultater i BEQ og GC/HRMS-resultater i TEQ fastlægges (f.eks. ved hjælp af matrixtilpassede kalibreringsforsøg med referenceprøver tilsat 0, 0,5, 1 og 2 gange grænseværdien, med seks gentagelser på hvert niveau ($n = 24$)). Korrektionsfaktorer (blindprøve og genfindelse) kan beregnes skønsmæssigt ud fra dette forhold, men skal efterprøves i hver enkelt analyserække, ved at der inkluderes procedure/matrix-blindprøver og genfindelsesprøver (jf. punkt 8.2).

Der fastlægges afskæringsværdier for at kunne afgøre, om en prøve overholder de fastsatte grænseværdier, eller for, hvor det er relevant, at kunne kontrollere indgrebsværdierne i forhold til de relevante niveauer, der er fastsat for enten PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er hver for sig eller for summen af PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er. De repræsenteres ved det *nedre* endepunkt i fordelingen af bioanalytiske resultater (korrigeret for blindprøve og genfindelse), som svarer til GC/HRMS-beslutningsgrænsen, med et konfidensniveau på 95 %, hvilket indebærer en falsk-overensstemmende andel på $< 5 \%$, og en RSD_R på $< 25 \%$. GC/HRMS-beslutningsgrænsen er grænseværdien, under hensyntagen til måleusikkerheden.

I praksis kan afskæringsværdien (i BEQ) beregnes i overensstemmelse med følgende (jf. figur 1):

⁽¹⁾ Gældende krav er baseret på TEF'erne, som er offentliggjort i: M. Van den Berg et al, Toxicol. Sci. 93 (2), 223-241 (2006).

- 8.3.1. Anvendelse af det *nedre* bånd i forventningsintervallet på 95 % ved GC/HRMS-beslutningsgrænsen:

$$\text{Afskæringsværdi} = \text{BEQ}_{\text{DL}} - s_{y,x} * t_{\alpha, f=m-2} \sqrt{1/n + 1/m + (x_i - \bar{x})^2 / Q_{xx}}$$

hvor:

BEQ_{DL} er den BEQ, der svarer til GC/HRMS-beslutningsgrænsen, som er grænseværdien under hensyntagen til måleusikkerheden

$s_{y,x}$ er den residuale standardafvigelse

$t_{\alpha, f=m-2}$ er Student-faktoren ($\alpha = 5\%$, $f = \text{frihedsgrader, enkeltsidet}$)

m er det samlede antal kalibreringspunkter (indeks j)

n er antallet af gentagelser på hvert niveau

x_i er GC/HRMS-prøvekoncentrationen (i TEQ) for kalibreringspunktet i

$\bar{x}$ er gennemsnittet af koncentrationerne (i TEQ) af samtlige kalibreringsprøver

$Q_{xx} = \sum_{j=1}^m (x_j - \bar{x})^2$ er kvadratsum-parametere, $i = \text{indeks for kalibreringspunktet } i$.

- 8.3.2. Beregning ud fra bioanalytiske resultater (korrigeret for blindprøve og genfindelse) fra flere analyser af prøver ($n \geq 6$) forurenede i koncentrationer ved GC/HRMS-beslutningsgrænsen som det *nedre* endepunkt i fordelingen af data ved den tilsvarende BEQ-middelværdi:

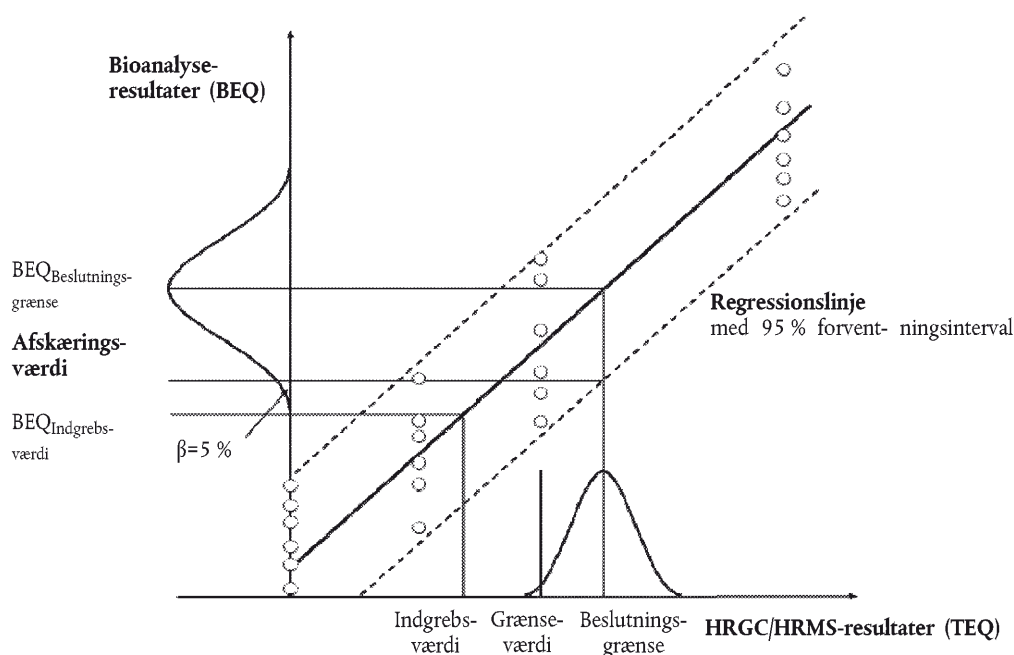
$$\text{Afskæringsværdi} = \text{BEQ}_{\text{DL}} - 1,64 \times \text{SD}_R$$

hvor:

SD_R er standardafvigelse for resultaterne af bioassay ved BEQ_{DL} , målt under interne reproducerbarhedsbetingelser.

- 8.3.3. Beregning som middelværdi af bioanalytiske resultater (i BEQ, korrigeret for blindprøve og genfindelse) fra flere analyser af prøver ($n \geq 6$) forurenede i koncentrationer på 2/3 af det relevante niveau. Dette er baseret på den observation, at dette niveau vil ligge på omkring den afskæringsværdi, der er fastlagt i overensstemmelse med punkt 8.3.1 og 8.3.2:

Figur 1

Beregning af afskæringsværdier med et konfidensniveau på 95 %, hvilket indebærer en falsk overensstemmende andel på < 5 %, og en RSD_R på < 25 %: 1. fra det *nedre* bånd i forventningsintervallet på 95 % ved HRGC/HRMS-beslutningsgrænsen, 2. fra flere analyser af prøver ($n \geq 6$) forurenede i koncentrationer ved HRGC/HRMS-beslutningsgrænsen som det *nedre* endepunkt i fordelingen af data (i figuren repræsenteret ved en klokkelignende kurve) ved den tilsvarende BEQ-middelværdi.

8.3.4. Begrænsninger for afskæringsværdier

BEQ-baserede afskæringsværdier beregnet ud fra RSD_R , som er tilvejebragt i forbindelse med validering med et begrænset antal prøver med forskellige matrix/kongenermønstre, kan være højere end de relevante TEQ-baserede niveauer, fordi der opnås en højere præcision end den, der kan opnås i rutinemæssige analyser, når et ukendt spektrum af mulige kongenermønstre skal kontrolleres. I sådanne tilfælde beregnes afskæringsværdierne med udgangspunkt i en RSD_R på 25 % eller — om muligt — to tredjedele af det relevante niveau.

8.4. Karakteristika for metodens ydeevne

- Da interne standarder ikke kan anvendes i bioanalytiske metoder, skal der gennemføres repeterbarhedsanalyser for at tilvejebringe oplysninger om standardafvigelsen inden for og mellem de enkelte analyserækker. Repeterbarheden skal være på under 20 %, mens den interne reproducerbarhed skal ligge på under 25 %. Til grund lægges de beregnede niveauer i BEQ efter korrektion for blindprøve og genfindelse.
- Det skal som led i valideringsprocessen dokumenteres, at testen kan skelne mellem en blindprøve og et indhold på afskæringsværdien, således at det er muligt at identificere prøver over den tilsvarende afskæringsværdi (jf. punkt 8.1.2).
- Målforbindinger, mulige interferenser og højeste tolererede værdier for blindprøver fastlægges.
- Standardafvigelsen i responset eller i den koncentration, der beregnes ud fra responset (kun muligt i måleområdet), ved tredobbelt bestemmelse af et prøveekstrakt må ikke være på over 15 %.
- De ukorrigerede resultater af referenceprøven/prøverne udtrykt i BEQ (blindprøve og relevant niveau) bruges til at evaluere den bioanalytiske metodes ydeevne over et konstant tidsrum.
- Kvalitetskontrollkort for procedureblindprøver og for hver enkelt type referenceprøve registreres og kontrolleres med henblik på at sikre, at den analytiske ydeevne er i overensstemmelse med gældende krav, især for procedureblindprøverne for så vidt angår den påkrævede minimumsdifference i forhold til den nedre del af måleområdet og for referenceprøverne med hensyn til den interne reproducerbarhed. Procedureblindprøver skal holdes under streng kontrol for at undgå falsk overensstemmende resultater ved fratrækning af værdierne.
- Resultaterne fra GC/HRMS-analyserne af mistænkte prøver samt 2-10 % af de overensstemmende prøver (mindst 20 prøver pr. matrix) indsamles og lægges til grund for en evaluering af screeningsmetodens ydeevne og relationen mellem BEQ og TEQ. Denne database kan anvendes til revurdering af de afskæringsværdier, der finder anvendelse på rutinemæssige prøver til de validerede matrixer.
- En metodes gode ydeevne kan også dokumenteres ved deltagelse i ringtest. Resultaterne fra prøver, der er analyseret i ringtest og dækker et koncentrationsområde på op til f.eks. 2 gange grænseværdien, kan også inkluderes i evalueringen af andelen af falsk overensstemmende resultater, såfremt laboratoriet kan dokumentere gode præstationer. Prøverne skal dække de mest almindelige kongenermønstre og repræsentere forskellige kilder.
- I forbindelse med hændelser kan afskæringsværdierne revurderes på baggrund af de specifikke matrix- og kongenermønstre, der observeres under den pågældende hændelse.

9. INDBERETNING AF RESULTATER

Verifikationsmetoder

- Så vidt den anvendte analyseprocedure tillader det, skal analyseresultaterne omfatte værdierne for de enkelte PCDD/PCDF- og dioxinlignende PCB-kongener og angives som nedre koncentrationer, øvre koncentrationer og middelkoncentrationer, med henblik på at sikre, at indberetningen af resultater omfatter så mange oplysninger som muligt, så resultaterne kan fortolkes i overensstemmelse med specifikke krav.
- Rapporten skal også omfatte oplysninger om den metode, der er anvendt til ekstraktion af PCDD'er/PCDF'er, dioxinlignende PCB'er og fedtstoffer. Prøvens fedtindhold bestemmes og indberettes for fødevarerprøver med grænse/indgrebsværdier udtrykt i forhold til fedtmængden og en forventet fedtkoncentration i størrelsesordenen 0-2 % (i overensstemmelse med gældende lovgivning); for andre prøver er det valgfrit at bestemme fedtindholdet.

- Tallene for genfindelse af de enkelte interne standarder skal stilles til rådighed, hvis genfindelsen ligger uden for det interval, der er angivet i punkt 7.2, hvis grænseværdierne er overskredet, og i øvrige tilfælde efter anmodning.
- Da der skal tages hensyn til måleusikkerheden, når det afgøres, om en prøve er overensstemmende, skal denne parameter ligeledes være tilgængelig. Analyseresultaterne indberettes derfor som $x \pm U$, hvor x er analyseresultatet og U er den ekspanderede måleusikkerhed, idet der anvendes en dækningsfaktor på 2, hvilket giver et konfidensniveau på ca. 95 %. Hvis PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er bestemmes separat, anvendes summen af den anslåede ekspanderede usikkerhed for de separate analyseresultater vedrørende PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er for summen af PCDD'er/PCDF'er og dioxinlignende PCB'er.
- Hvis der tages hensyn til måleusikkerheden ved at anvende CC α (se beskrivelsen i bilag II, del IV, punkt 2), indberettes denne parameter.
- Resultaterne angives i samme enheder og med (mindst) samme antal betydende cifre som de grænseværdier, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1881/2006.

Bioanalytiske screeningsmetoder

- Resultatet af screeningen udtrykkes som værende overensstemmende eller som mistænkt for at være ikke-overensstemmende (»mistænkt«).
 - Derudover kan et resultat for PCDD'er/PCDF'er og/eller dioxinlignende PCB'er udtrykt i bioanalytiske ækvivalenter (BEQ) (ikke TEQ) oplyses (jf. bilag III, punkt 2).
 - Hvis måleusikkerheden for det beregnede BEQ-niveau oplyses, f.eks. standardafvigelsen, skal den være baseret på mindst en tredobbelt analyse (omfattende ekstraktion, oprensning og bestemmelse af testresponsen) af prøven.
 - Prøver, der giver et respons under rapporteringsgrænsen, udtrykkes som værende under rapporteringsgrænsen.
 - Rapporten skal for hver enkelt type prøvematrix give oplysninger om det relevante niveau (grænse/indgrebsværdi), som vurderingen er baseret på.
 - Rapporten skal indeholde oplysninger om, hvilken type test der er anvendt, samt om det grundlæggende prøvningsprincip og den anvendte kalibreringsmåde.
 - Rapporten skal også omfatte oplysninger om den metode, der er anvendt til ekstraktion af PCDD'er/PCDF'er, dioxinlignende PCB'er og fedtstoffer. Prøvens fedtindhold bestemmes og indberettes for fødevareprøver med grænse/indgrebsværdier udtrykt i forhold til fedtmængden og en forventet fedtkoncentration i størrelsesordenen 0-2 % (i overensstemmelse med gældende lovgivning); for andre prøver er det valgfrit at bestemme fedtindholdet.
-

Tillæg til BILAG III

WHO-TEF til vurdering af risikoen for mennesker baseret på konklusionerne fra Verdenssundhedsorganisationens (WHO) ekspertmøde i Genève i juni 2005 om det internationale program for sikkerhed i forbindelse med kemikalier (IPCS) (Martin van den Berg et al., The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds. Toxicological Sciences 93(2), 223-241 (2006)).

Kongener	TEF-værdi	Kongener	TEF-værdi
Dibenzo-p-dioxiner (PCDD'er)		Dioxinlignende PCB'er: non-ortho-PCB'er + mono-ortho- PCB'er	
2,3,7,8-TCDD	1		
1,2,3,7,8-PeCDD	1	<i>Non-ortho-PCB'er</i>	
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	PCB 77	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	PCB 81	0,0003
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	PCB 126	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	PCB 169	0,03
OCDD	0,0003		
Dibenzofuraner (PCDF'er)		<i>Mono-ortho-PCB'er</i>	
2,3,7,8-TCDF	0,1	PCB 105	0,00003
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03	PCB 114	0,00003
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3	PCB 118	0,00003
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	PCB 123	0,00003
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 156	0,00003
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1	PCB 157	0,00003
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 167	0,00003
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01	PCB 189	0,00003
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01		
OCDF	0,0003		

Anvendte forkortelser: »T« = tetra; »Pe« = penta; »Hx« = hexa; »Hp« = hepta; »O« = octa; »CDD« = chlordibenzodioxin; »CDF« = chlordibenzofuran; »CB« = chlorbiphenyl.

BILAG IV

Klargøring af prøver og krav til analysemetoder, der anvendes ved offentlig kontrol af indholdet af ikke-dioxinlignende PCB'er (PCB 28, 52, 101, 138, 153 og 180) i visse fødevarer**1. Påvisningsmetoder, der kan anvendes**

Gaskromatografi/elektronindfangningsdetektion (GC/ECD), GC/LRMS, GC/MS-MS, GC/HRMS eller tilsvarende metoder.

2. Identifikation og bekræftelse af de relevante analysander

— Relativ retentionstid i forhold til interne standarder eller referencestandarder (tilladt afvigelse: $\pm 0,25\%$).

— Gaskromatografisk separation af alle seks indikator-PCB'er (PCB 28, PCB 52, PCB 101, PCB 138, PCB 153 og PCB 180) fra interfererende stoffer, navnlig fra co-eluerende PCB'er, især hvis niveauet i de pågældende prøver ligger i nærheden af de ved lov fastsatte grænser, og en overskridelse skal bekræftes.

Note: Kongenere, der erfaringsmæssigt ofte co-eluerer, er f.eks. PCB 28/31, PCB 52/69 og PCB 138/163/164. For så vidt angår GC/MS skal der også tages hensyn til mulige interferenser fra fragmenter af højere chlorerede kongenere.

— GC/MS-metoder:

— Overvågning af mindst:

— to specifikke ioner ved HRMS

— to specifikke ioner med en m/z -værdi på > 200 eller tre specifikke ioner med en m/z -værdi på > 100 ved LRMS

— 1 prækursor-ion og 2 produkt-ioner ved MS-MS.

— Tilladte maksimumstolerancer for isotopforholdet for udvalgte massefragmenter:

Relativ afvigelse for isotopforholdet for udvalgte massefragmenter fra teoretisk isotopforhold eller kalibreringsstandard for målionen (den hyppigst forekommende af de målte ioner) og kvalifikatorionen/ionerne:

Kvalifikatorionens/ionernes relative intensitet i forhold til målionen	GC-EI-MS (relativ afvigelse)	GC-CI-MS, GC-MS ⁿ (relativ afvigelse)
$> 50\%$	$\pm 10\%$	$\pm 20\%$
$> 20\%$ til 50%	$\pm 15\%$	$\pm 25\%$
$> 10\%$ til 20%	$\pm 20\%$	$\pm 30\%$
$\leq 10\%$	$\pm 50\%$ (*)	$\pm 50\%$ (*)

(*) Da der er et tilstrækkeligt antal massefragmenter med en relativ intensitet på $> 10\%$ til rådighed, kan det ikke anbefales at anvende kvalifikatorioner med en relativ intensitet på under 10% i forhold til målionen.

— GC/ECD:

Bekræftelse af resultater, der overskrider tolerancegrænsen, med to GC-kolonner med stationære faser med forskellig polaritet.

3. Dokumentation for metodens ydeevne

Validering inden for det relevante interval (0,5 til 2 gange det relevante niveau) med en acceptabel variationskoefficient for gentagne analyser (jf. kravene til intern reproducerbarhed (intermediær præcision) i punkt 8).

4. Bestemmelsesgrænse

Blindprøverne må ikke repræsentere over 30% af den forureningsgrad, som svarer til grænseværdien ⁽¹⁾.

5. Kvalitetskontrol

Regelmæssig blindprøvekontrol, analyse af spikede prøver, kvalitetskontrolprøver og deltagelse i laboratoriesammenligninger vedrørende de relevante matrixer.

⁽¹⁾ Det må på det kraftigste anbefales, at bidraget fra reagensblindprøven til indholdet af et forurenende stof i en prøve er lavere. Det er laboratoriets ansvar at kontrollere variationen i blindprøveniveauet, især hvis blindprøveindholdet fratrækkes.

6. Genfindelseskontrol

- Anvendelse af egnede interne standarder med fysisk-kemiske egenskaber, der er sammenlignelige med de relevante analysanders.
- Tilsætning af interne standarder:
 - Tilsætning til produkter (inden ekstraktion og oprensning)
 - Tilsætning kan også ske til ekstraheret fedt (inden oprensning), hvis grænseværdien er udtrykt i forhold til fedtmængden.
- Krav til metoder, hvor alle seks isotopmærkede indikator-PCB-kongenere anvendes:
 - Korrektion af resultater for genfindelse af interne standarder
 - Generelt acceptabel genfindelsesprocent for isotopmærkede interne standarder på mellem 50 og 120 %
 - En lavere eller højere genfindelsesprocent er acceptabel for enkeltkongenere, der bidrager til summen af de seks indikator-PCB'er med under 10 %.
- Krav til metoder, hvor ikke alle seks isotopmærkede interne standarder eller andre interne standarder anvendes:
 - Genfindelseskontrol for de(n) interne standard(er) for hver enkelt prøve
 - Acceptabel genfindelsesprocent for interne standarder på mellem 60 og 120 %
 - Korrektion af resultater for genfindelse af interne standarder.
- Genfindelsen af umærkede kongenere kontrolleres ved hjælp af spikede prøver eller kvalitetskontrolprøver med koncentrationer inden for det relevante interval. Den acceptable genfindelsesprocent for disse kongenere er på mellem 70 og 120 %.

7. Krav til laboratorier

I henhold til forordning (EF) nr. 882/2004 skal laboratorier være akkrediteret af et anerkendt organ, der fungerer i overensstemmelse med ISO-vejledning 58, for at sikre, at de anvender analysekvalitetssikring. Laboratorier akkrediteres ifølge EN ISO/IEC 17025-standard.

8. Karakteristika for metodens ydeevne: Kriterier vedrørende summen af de seks indikator-PCB'er på det relevante niveau

Korrekthed	– 30 % til + 30 %
Intern reproducerbarhed (intermediær præcision) (RSD%)	≤ 20 %
Forskel mellem øvre og nedre koncentration (beregnet)	≤ 20 %

9. Indberetning af resultater

- Så vidt den anvendte analyseprocedure tillader det, skal analyseresultaterne omfatte værdierne for de enkelte PCB-kongenere og angives som nedre koncentrationer, øvre koncentrationer og middelsoncentrationer, med henblik på at sikre, at indberetningen af resultater omfatter så mange oplysninger som muligt, så resultaterne kan fortolkes i overensstemmelse med specifikke krav.
- Rapporten skal også omfatte oplysninger om den metode, der er anvendt til ekstraktion af PCB'er og fedtstoffer. Prøvens fedtindhold bestemmes og indberettes for fødevarerprøver med grænseværdier udtrykt i forhold til fedtmængden og en forventet fedtkoncentration i størrelsesordenen 0-2 % (i overensstemmelse med gældende lovgivning); for andre prøver er det valgfrit at bestemme fedtindholdet.
- Tallene for genfindelse af de enkelte interne standarder skal stilles til rådighed, hvis genfindelsen ligger uden for det interval, der er angivet i punkt 6, hvis grænseværdierne er overskredet, og i øvrige tilfælde efter anmodning.
- Da der skal tages hensyn til måleusikkerheden, når det afgøres, om en prøve er overensstemmende, skal denne parameter ligeledes være tilgængelig. Analyseresultaterne indberettes derfor som $x \pm U$, hvor x er analyseresultatet og U er den ekspanderede måleusikkerhed, idet der anvendes en dækningsfaktor på 2, hvilket giver et konfidensniveau på ca. 95 %.
- Hvis der tages hensyn til måleusikkerheden ved at anvende CC α (se beskrivelsen i bilag II, del IV, punkt 1), indberettes denne parameter.
- Resultaterne angives i samme enheder og med (mindst) samme antal betydende cifre som de grænseværdier, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1881/2006.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 253/2012

af 22. marts 2012

om 167. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Al-Qaida-organisationen

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Al-Qaida-organisationen ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 1, litra a), artikel 7a, stk. 1 og 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 indeholder en liste over de personer, grupper og enheder, der ifølge forordningen er omfattet af indefrysningen af penge midler og økonomiske ressourcer.
- (2) Den 12. marts 2012 besluttede Sanktionskomitéen under FN's Sikkerhedsråd at tilføje to fysiske personer og en enhed til listen over de personer, grupper og enheder, der er omfattet af indefrysningen af pengemidler og

økonomiske ressourcer. Den 14. marts 2012 besluttede den at tilføje yderligere fire fysiske personer til listen og at ændre et punkt på listen.

- (3) Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 bør derfor ajourføres i overensstemmelse hermed.
- (4) For at sikre, at foranstaltningerne i denne forordning er effektive, bør denne forordning træde i kraft straks —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2012.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

Chef for Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter

⁽¹⁾ EFT L 139 af 29.5.2002, s. 9.

BILAG

Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 ændres således:

(1) Følgende punkt indsættes under overskriften "Juridiske personer, grupper og enheder":

"Jemmah Anshorut Tauhid (JAT) alias a) Jemaah Anshorut Tauhid, b) Jemmah Ansharut Tauhid, c) Jem'mah Ansharut Tauhid, d) Jamaah Ansharut Tauhid, e) Jama'ah Ansharut Tauhid, f) Laskar 99). Adresse: Jl. Semenromo nummer 58, 04/XV Ngruki, Cemani, Grogol, Sukoharjo, Jawa Tengah, Indonesien, telefon: 0271-2167285, e-mail: info@ansharuttauhid.com. Andre oplysninger: a) grundlagt og ledet af Abu Bakar Ba'asyir; b) oprettet den 27. juli 2008 i Solo, Indonesien; c) tilknytning til Jemmah Islamiya (JI); d) websted: <http://ansharuttauhid.com/>. Den i artikel 2a, stk. 4, litra b), omhandlede dato: 12.3.2012."

(2) Følgende punkter indsættes under overskriften "Fysiske personer":

(a) "Mochammad **Achwan** (alias a) Muhammad Achwan, b) Muhammad Akhwan, c) Mochtar Achwan, d) Mochtar Akhwan, e) Mochtar Akwan). Adresse: Jalan Ir. H. Juanda 8/10, RT/RW 002/001, Jodipan, Blimbing, Malang, Indonesien. Fødselsdato: a) 4.5.1948 b) 4.5.1946. Fødested: Tulungagung, Indonesien. Nationalitet: indonesisk. Nationalt identifikationsnr.: 3573010405480001 (indonesisk identitetskort under navnet Mochammad Achwan). Den i artikel 2a, stk. 4, litra b), omhandlede dato: 12.3.2012."

(b) "Abdul Rosyid Ridho **Ba'asyir** (alias a) Abdul Rosyid Ridho Bashir, b) Rashid Rida Ba'aysir, c) Rashid Rida Bashir). Adresse: Podok Pesantren AL Wayain Ngrandu, Sumber Agung Magetan, Østjava, Indonesien. Fødselsdato: 31.1.1974. Fødested: Sukoharjo, Indonesien. Nationalitet: indonesisk. Nationalt identifikationsnr.: 1127083101740003 (indonesisk identitetskort under navnet Abdul Rosyid Ridho Ba'asyir). Den i artikel 2a, stk. 4, litra b), omhandlede dato: 12.3.2012."

(c) "Mustafa Hajji Muhammad **Khan** (alias a) Hassan Ghul, b) Hassan Gul, c) Hasan Gul, d) Khalid Mahmud, e) Ahmad Shahji, f) Mustafa Muhammad, g) Abu Gharib al-Madani, h) Abu-Shaima, i) Abu-Shayma). Fødselsdato: a) mellem august 1977 og september 1977, b) 1976. Fødested: a) Al-Madinah, Saudi-Arabien, b) Sangrar, Sindh-provinsen, Pakistan. Nationalitet: a) pakistansk, b) saudiarabisk. Den i artikel 2a, stk. 4, litra b), omhandlede dato: 14.3.2012."

(d) "Hafiz Abdul Salam **Bhattavi** (alias a) Hafiz Abdul Salam Bhattvi, b) Hafiz Abdusalam Budvi, c) Hafiz Abdusalaam Bhutvi, d) Abdul Salam Budvi, e) Abdul Salam Bhattwi, f) Abdul Salam Bhutvi, g) Mullah Abdul Salaam Bhattvi, h) Molvi Abdursalam Bhattvi). Titel: a) Maulavi, b) Mullah. Fødselsdato: 1940. Fødested: Gujranwala, Punjab-provinsen, Pakistan. Nationalitet: pakistansk. Den i artikel 2a, stk. 4, litra b), omhandlede dato: 14.3.2012."

(e) "Zafar **Iqbal** (alias a) Zaffer Iqbal, b) Malik Zafar Iqbal Shehbaz, c) Malik Zafar Iqbal Shahbaz, d) Malik Zafar Iqbal, e) Zafar Iqbal Chaudhry, f) Muhammad Zafar Iqbal). Fødselsdato: 4.10.1953. Fødested: Masjid al-Qadesia, 4 Lake Road, Lahore, Pakistan. Nationalitet: pakistansk. Pasnr.: DG5149481 (pas udstedt den 22.8.2006, udløbet den 21.8.2011, pasnr. A2815665). Nationalt identifikationsnr.: a) 35202-4135948-7 b) 29553654234. Andre oplysninger: anden titel – professor. Den i artikel 2a, stk. 4, litra b), omhandlede dato: 14.3.2012."

(f) "Abdur **Rehman** (alias a) Abdul Rehman, b) Abd Ur-Rehman, c) Abdur Rahman, d) Abdul Rehman Sindhi, e) Abdul Rehman al-Sindhi, f) Abdur Rahman al-Sindhi, g) Abdur Rehman Sindhi, h) Abdurahman Sindhi, i) Abdullah Sindhi, j) Abdur Rehman Muhammad Yamin. Adresse: Karachi, Pakistan. Fødselsdato: 3.10.1965. Fødested: Mirpur Khas, Pakistan. Nationalitet: pakistansk. Pasnr.: CV9157521 (pakistansk pas udstedt den 8.9.2008, udløbet den 7.9.2013). Nationalt identifikationsnr.: 44103-5251752-5. Den i artikel 2a, stk. 4, litra b), omhandlede dato: 14.3.2012."

(3) Punktet "Lashkar e-Tayyiba (alias (a) Lashkar-e-Toiba, (b) Lashkar-i-Taiba, (c) al Mansoorian, (d) al Mansoorien, (e) Army of the Pure, (f) Army of the Righteous, (g) Army of the Pure and Righteous, (h) Paasban-e-Kashmir (i) Paasban-i-Ahle-Hadith, (j) Pasban-e-Kashmir, (k) Pasban-e-Ahle-Hadith, (l) Paasban-e-Ahle-Hadis, (m) Pashan-e-ahle Hadis, (n) Lashkar e Tayyaba, (o) LET, (p) Jamaat-ud-Dawa, (q) JUD (r) Jama'at al-Dawa, (s) Jamaat ud-Daawa, (t) Jamaat ul-Dawah, (u) Jamaat-ul-Dawa, (v) Jama'at-i-Dawat, (w) Jama'at-ud-Dawa, (x) Jama'at-ud-Da'awah, (y) Jama'at-ud-Da'awa, (z) Jamaati-ud-Dawa. Den i artikel 2a, stk. 4, litra b), omhandlede dato: 2.5.2005." under overskriften "Juridiske personer, grupper og enheder" affattes således:

"Lashkar e-Tayyiba (alias a) Lashkar-e-Toiba, b) Lashkar-i-Taiba, c) al Mansoorian, d) al Mansooreen, e) Army of the Pure, f) Army of the Righteous, g) Army of the Pure and Righteous, h) Paasban-e-Kashmir i) Paasban-i-Ahle- Hadith, j) Pasban-e-Kashmir, k) Pasban-e-Ahle-Hadith, l) Paasban-e-Ahle-Hadis, m) Pashan-e-ahle Hadis, n) Lashkar e Tayyaba, o) LET, p) Jamaat-ud-Dawa, q) JUD r) Jama'at al-Dawa, s) Jamaat ud-Daawa, t) Jamaat ul-Dawah, u) Jamaat-ul-Dawa, v) Jama'at-i-Dawat, w) Jamaiat-ud-Dawa, x) Jama'at-ud-Da'awah, y) Jama'at-ud- Da'awa, z) Jamaati-ud-Dawa, aa) Falah-i-Insaniat Foundation (FIF). Den i artikel 2a, stk. 4, litra b), omhandlede dato: 2.5.2005."

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 254/2012**af 22. marts 2012****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterier for

Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2012.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	CR	52,7
	IL	188,6
	JO	64,0
	MA	45,8
	TN	68,9
	TR	90,6
	ZZ	85,1
0707 00 05	JO	107,2
	TR	206,0
	ZZ	156,6
0709 91 00	EG	79,1
	ZZ	79,1
0709 93 10	JO	225,1
	MA	59,1
	TR	128,8
	ZZ	137,7
0805 10 20	BR	35,0
	EG	47,2
	IL	80,8
	MA	51,2
	TN	58,4
	TR	67,2
	ZZ	56,6
0805 50 10	EG	43,8
	TR	46,7
	ZZ	45,3
0808 10 80	AR	89,5
	BR	86,3
	CA	125,0
	CL	90,8
	CN	112,4
	MK	31,8
	US	159,9
	UY	74,9
	ZA	119,9
	ZZ	98,9
0808 30 90	AR	92,2
	CL	112,3
	CN	63,0
	ZA	92,7
	ZZ	90,1

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 255/2012

af 22. marts 2012

om ændring af de repræsentative priser og den tillægsimporttold for visse produkter inden for sukkersektoren, der er fastsat ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 971/2011 for produktionsåret 2011/12

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 951/2006 af 30. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 for så vidt angår handel med tredjelande inden for sukkersektoren ⁽²⁾, særlig artikel 36, stk. 2, andet afsnit, andet punktum, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De repræsentative priser og tillægsimporttolden for hvidt sukker, råsukker og visse sirupper for produktionsåret 2011/12 er fastsat ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 971/2011 ⁽³⁾. Disse priser og beløb blev senest ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 235/2012 ⁽⁴⁾.

- (2) De oplysninger, som Kommissionen for tiden råder over, medfører, at de pågældende priser og beløb skal ændres efter artikel 36 forordning (EF) nr. 951/2006.

- (3) For at sikre at foranstaltningen finder anvendelse så hurtigt som muligt, efter de opdaterede data er blevet gjort tilgængelige, bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægsimporttolden for de produkter, der er omhandlet i artikel 36 i forordning (EF) nr. 951/2006, og fastsat ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 971/2011 for produktionsåret 2011/12, ændres og er anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2012.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178 af 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 254 af 30.9.2011, s. 12.

⁽⁴⁾ EUT L 78 af 17.3.2012, s. 16.

BILAG

De ændrede repræsentative priser og den ændrede tillægsimporttold for hvidt sukker, råsuiker og produkter i KN-kode 1702 90 95, der er gældende fra den 23. marts 2012

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 12 10 ⁽¹⁾	44,97	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	44,97	1,12
1701 13 10 ⁽¹⁾	44,97	0,00
1701 13 90 ⁽¹⁾	44,97	1,41
1701 14 10 ⁽¹⁾	44,97	0,00
1701 14 90 ⁽¹⁾	44,97	1,41
1701 91 00 ⁽²⁾	49,59	2,59
1701 99 10 ⁽²⁾	49,59	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	49,59	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,50	0,22

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i bilag IV, punkt III, til forordning (EF) nr. 1234/2007.

⁽²⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i bilag IV, punkt II, til forordning (EF) nr. 1234/2007.

⁽³⁾ Fastsættelse pr. 1 % af indhold af saccharose.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 256/2012

af 22. marts 2012

om ændring af forordning (EF) nr. 1484/95, for så vidt angår repræsentative priser for fjerkrækød og æg samt ægalbumin

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 143 sammenholdt med artikel 4, og

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 614/2009 af 7. juli 2009 om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin ⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/95 ⁽³⁾ er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til ordningen for tillægssimpporttold og repræsentative priser for fjerkrækød og æg samt ægalbumin.
- (2) Det fremgår af den regelmæssige kontrol af de data, som bestemmelsen af de repræsentative priser for fjerkrækød og æg samt ægalbumin er baseret på, at de repræsenta-

tive priser for importen af visse produkter bør ændres under hensyntagen til prisudsving efter oprindelse.

- (3) Forordning (EF) nr. 1484/95 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (4) For at foranstaltningen kan finde anvendelse så hurtigt som muligt, efter at de ajourførte data er blevet gjort tilgængelige, bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen.
- (5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 1484/95 erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2012.

På Kommissionens vegne
For formanden

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 181 af 14.7.2009, s. 8.

⁽³⁾ EFT L 145 af 29.6.1995, s. 47.

BILAG

»BILAG I

KN-kode	Varebeskrivelse	Repræsentativ pris (EUR/100 kg)	Sikkerhed ifølge artikel 3, stk. 3 (EUR/100 kg)	Oprindelse ⁽¹⁾
0207 12 10	Høns, plukkede, rensede, uden hoved og fødder, men med hals, hjerte, lever og kråse (såkaldte 70 pct.-høns), frosne	131,3	0	AR
0207 12 90	Høns, plukkede, rensede, uden hoved og fødder, og uden hals, hjerte, lever og kråse (såkaldte 65 pct.-høns), eller i anden form, frosne	137,8	0	AR
		129,0	0	BR
0207 14 10	Udskårne udbenede stykker af høns af arten Gallus domesticus, frosne	288,1	4	AR
		228,1	22	BR
		325,0	0	CL
0207 27 10	Udskårne udbenede stykker af kalkun, frosne	325,1	0	BR
		415,6	0	CL
0408 11 80	Æggeblommer, tørrede	335,6	0	AR
0408 91 80	Æg uden skal, tørrede	345,0	0	AR
1602 32 11	Tilberedninger af høns af arten Gallus domesticus, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt	291,6	0	BR
		353,2	0	CL
3502 11 90	Ægalbumin, tørret	522,3	0	AR

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 257/2012**af 22. marts 2012****om fastsættelse af eksportrestitutioner for oksekød**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (»fusionsmarkedsordningen«) ⁽¹⁾, særlig artikel 164, stk. 2, og artikel 170, sammenholdt med artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 162, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne og priserne i EU for de produkter, der er anført i del XV i bilag I til nævnte forordning, udlignes ved eksportrestitutioner.
- (2) I betragtning af den nuværende situation på markedet for oksekød bør der fastsættes eksportrestitutioner efter bestemmelserne og kriterierne i artikel 162, 163, 164, 167, 168 og 169 i forordning (EF) nr. 1234/2007.
- (3) I artikel 164, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 er det fastsat, at restitutionen kan differentieres efter bestemmelsesstedet, nemlig når situationen på verdensmarkedet, specifikke krav på visse markeder eller forpligtelser som følge af aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 300, gør det nødvendigt.
- (4) Der bør kun ydes restitutioner for produkter, der må omsættes frit i EU, og som bærer et sundhedsmærke anbragt i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer ⁽²⁾. Disse produkter skal også opfylde bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum ⁽⁴⁾.

- (5) Efter artikel 7, stk. 2, tredje afsnit, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1359/2007 af 21. november 2007 om fastsættelse af betingelserne for ydelse af særlige eksportrestitutioner for visse former for udbenet oksekød ⁽⁵⁾ nedsættes den særlige restitution, hvis den mængde, der skal udføres, er mindre end 95 % af den samlede vægt af de stykker, der hidrører fra udbeningen, uden dog at være mindre end 85 % af den.
- (6) De for tiden gældende restitutioner blev fastsat ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1318/2011 ⁽⁶⁾. Da der skal fastsættes nye restitutioner, bør nævnte forordning ophæves.
- (7) For at undgå divergens med den nuværende markedsituation, undgå markedsspekulationer og sikre en effektiv forvaltning bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (8) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der ydes eksportrestitutioner som omhandlet i artikel 164 i forordning (EF) nr. 1234/2007 for de produkter og de beløb, der er anført i bilaget til nærværende forordning, på de i stk. 2 anførte betingelser.

2. De produkter, der kan ydes restitutioner for i henhold til stk. 1, skal opfylde de relevante krav i forordning (EF) nr. 852/2004 og (EF) nr. 853/2004, navnlig for så vidt angår tilberedning i en godkendt virksomhed, og opfylde kravene om sundhedsmærkning i bilag I, afsnit I, kapitel III til forordning (EF) nr. 854/2004.

Artikel 2

I det tilfælde, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1359/2007, nedsættes restitutionssatsen for produkter henhørende under produktkode 0201 30 00 9100 med 3,5 EUR/100 kg.

Artikel 3

Forordning (EU) nr. 1318/2011 ophæves.

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55.

⁽³⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 206.

⁽⁵⁾ EUT L 304 af 22.11.2007, s. 21.

⁽⁶⁾ EUT L 334 af 16.12.2011, s. 21.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2012.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landområder*

BILAG

Fastsættelse af eksportrestitutioner for oksekød gældende fra 23. marts 2012

Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitution
0102 21 10 9140	B00	EUR/100 kg levende vægt	12,9
0102 21 30 9140	B00	EUR/100 kg levende vægt	12,9
0102 31 00 9100	B00	EUR/100 kg levende vægt	12,9
0102 31 00 9200	B00	EUR/100 kg levende vægt	12,9
0102 90 20 9100	B00	EUR/100 kg levende vægt	12,9
0102 90 20 9200	B00	EUR/100 kg levende vægt	12,9
0201 10 00 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettovægt	18,3
	B03	EUR/100 kg nettovægt	10,8
0201 10 00 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettovægt	24,4
	B03	EUR/100 kg nettovægt	14,4
0201 20 20 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettovægt	24,4
	B03	EUR/100 kg nettovægt	14,4
0201 20 30 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettovægt	18,3
	B03	EUR/100 kg nettovægt	10,8
0201 20 50 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettovægt	30,5
	B03	EUR/100 kg nettovægt	17,9
0201 20 50 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg nettovægt	18,3
	B03	EUR/100 kg nettovægt	10,8
0201 30 00 9050	US ⁽³⁾	EUR/100 kg nettovægt	3,3
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg nettovægt	3,3
0201 30 00 9060 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg nettovægt	11,3
	B03	EUR/100 kg nettovægt	3,8
0201 30 00 9100 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B04	EUR/100 kg nettovægt	42,4
	B03	EUR/100 kg nettovægt	24,9
	EG	EUR/100 kg nettovægt	51,7
0201 30 00 9120 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B04	EUR/100 kg nettovægt	25,4
	B03	EUR/100 kg nettovægt	15,0
	EG	EUR/100 kg nettovægt	31,0

Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitution
0202 10 00 9100	B02	EUR/100 kg nettovægt	8,1
	B03	EUR/100 kg nettovægt	2,7
0202 20 30 9000	B02	EUR/100 kg nettovægt	8,1
	B03	EUR/100 kg nettovægt	2,7
0202 20 50 9900	B02	EUR/100 kg nettovægt	8,1
	B03	EUR/100 kg nettovægt	2,7
0202 20 90 9100	B02	EUR/100 kg nettovægt	8,1
	B03	EUR/100 kg nettovægt	2,7
0202 30 90 9100	US ⁽³⁾	EUR/100 kg nettovægt	3,3
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg nettovægt	3,3
0202 30 90 9200 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg nettovægt	11,3
	B03	EUR/100 kg nettovægt	3,8
1602 50 31 9125 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg nettovægt	11,6
1602 50 31 9325 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg nettovægt	10,3
1602 50 95 9125 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg nettovægt	11,6
1602 50 95 9325 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg nettovægt	10,3

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

Koderne for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

B00: Alle bestemmelsessteder (tredjelande, andre territorier, proviantering og bestemmelsessteder, der sidestilles med udførsel fra EU). B02: B04 og bestemmelsessted EG.

B03: Albanien, Kroatien, Bosnien-Herzegovina, Serbien, Kosovo ^(*), Montenegro, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, proviantering og bunkring (bestemmelsessteder som omhandlet i artikel 33 og 42 og eventuelt i artikel 41 i Kommissionens forordning (EF) nr. 612/2009 (EUT L 186 af 17.7.2009, s. 1)).

B04: Tyrkiet, Ukraine, Belarus, Moldova, Rusland, Georgien, Armenien, Aserbajdsjan, Kasakhstan, Turkmenistan, Usbekistan, Tadsjikistan, Kirgisistan, Marokko, Algeriet, Tunesien, Libyen, Libanon, Syrien, Irak, Iran, Israel, Vestbredden/Gazastriben, Jordan, Saudi-Arabien, Kuwait, Bahrain, Qatar, De Forenede Arabiske Emirater, Oman, Yemen, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Burma), Thailand, Vietnam, Indonesien, Filippinerne, Kina, Nordkorea, Hongkong, Sudan, Mauretanien, Mali, Burkina Faso, Niger, Tchad, Kap Verde, Senegal, Gambia, Guinea-Bissau, Guinea, Sierra Leone, Liberia, Côte d'Ivoire, Ghana, Togo, Benin, Nigeria, Cameroun, Den Centralafrikanske Republik, Ækvatorialguinea, Sao Tomé og Príncipe, Gabon, Republikken Congo, Den Demokratiske Republik Congo, Rwanda, Burundi, Sankt Helena og tilhørende områder, Angola, Etiopien, Eritrea, Djibouti, Somalia, Uganda, Tanzania, Seychellerne og tilhørende områder, britiske områder i Det Indiske Ocean, Mozambique, Mauritius, Comorerne, Mayotte, Zambia, Malawi, Sydafrika, Lesotho.

^(*) Som fastlagt ved FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999.

⁽¹⁾ Tarifiering i denne underposition er betinget af fremlæggelse af den attest, der er anført i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 433/2007 (EUT L 104 af 21.4.2007, s. 3).

⁽²⁾ Eksportrestitutioner ydes kun, hvis betingelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1359/2007 (EUT L 304 af 22.11.2007, s. 21) og i givet fald i Kommissionens forordning (EF) nr. 1741/2006 (EUT L 329 af 25.11.2006, s. 7) er opfyldt.

⁽³⁾ I overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 1643/2006 (EUT L 308 af 8.11.2006, s. 7).

⁽⁴⁾ I overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 1041/2008 (EUT L 281 af 24.10.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ Eksportrestitutioner ydes kun, hvis betingelserne i forordning (EF) nr. 1731/2006 (EUT L 325 af 24.11.2006, s. 12) er opfyldt.

⁽⁶⁾ Indholdet af magert oksekød eksklusive fedt bestemmes efter analysemetoden i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2429/86 (EFT L 210 af 1.8.1986, s. 39).

Ved udtrykket »gennemsnitligt indhold« forstås den prøvemængde, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 765/2002 (EFT L 117 af 4.5.2002, s. 6). Prøven udtages fra den del af partiet, der indebærer den største risiko.

AFGØRELSE

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 22. marts 2012

om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål med oprindelse i Indien

(2012/163/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ ("grundforordningen"), særlig artikel 9,

efter høring af det rådgivende udvalg og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Indledning

- (1) Den 13. maj 2011 offentliggjorde Europa-Kommissionen ("Kommissionen") en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ ("indledningsmeddelelsen") om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Unionen af visse skruer, bolte og lignende varer af rustfrit stål med oprindelse i Indien ("den pågældende vare").
- (2) Samme dag offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾ om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen til Unionen af visse skruer, bolte og lignende varer af rustfrit stål med oprindelse i Indien og indledte en separat undersøgelse.
- (3) Antidumpingproceduren blev indledt på grundlag af en klage indgivet den 31. marts 2011 af European Industrial Fasteners Institute (EIFI - "klageren") på vegne af producenter, der tegnede sig for mere end 25 % af den samlede produktion i Unionen af visse skruer, bolte og lignende varer af rustfrit stål. Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at der fandt dumping sted af den pågældende vare med deraf følgende væsentlig skade, hvilket blev anset for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en undersøgelse.

1.2. Parter, som er berørt af proceduren

- (4) Kommissionen underrettede officielt klageren, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter, de kendte importører, brugere, som den

vidste var berørt, og de indiske myndigheder om indledningen af proceduren. De interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om en høring inden for den frist, der er fastsat i indledningsmeddelelsen.

- (5) Alle interesserede parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.

1.2.1. Stikprøver af eksporterende producenter i Indien

- (6) På baggrund af det store antal eksporterende producenter i Indien blev stikprøver nævnt som en mulighed i indledningsmeddelelsen for at fastsætte dumpingens omfang, jf. grundforordningens artikel 17, stk. 1.
- (7) For at gøre det muligt for Kommissionen at afgøre, om det ville være nødvendigt at udtage en stikprøve og i givet fald gøre dette, blev eksporterende producenter i Indien anmodet om at give sig til kende senest 15 dage fra datoen for indledningen af undersøgelsen og afgive grundlæggende oplysninger om deres eksport- og hjemmemarkedssalg og deres nøjagtige aktiviteter i forbindelse med produktion og salg af den pågældende vare samt oplyse navnene på alle de med dem forretningsmæssigt forbundne virksomheder, der var involveret i produktion og salg af den pågældende vare i perioden fra 1. april 2010 til 31. marts 2011 ("undersøgelsesperioden" eller "UP").
- (8) I alt fem eksporterende producenter, herunder en gruppe forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Indien, afgav de nødvendige oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. Disse samarbejdsvillige virksomheder oplyste om eksporten af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden. En sammenligning mellem importoplysninger fra Eurostat og den eksportmængde til Unionen af den pågældende vare, som rapporteredes for undersøgelsesperioden af de fem samarbejdsvillige virksomheder, viste, at de indiske eksporterende producenters samarbejde var tæt på 100 %. Stikprøven blev således udtaget på grundlag af oplysningerne fra disse fem eksporterende producenter.
- (9) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, baseredes udtagelsen af en stikprøve på den største

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUT C 142 af 13.5.2011, s. 30.

⁽³⁾ EUT C 142 af 13.5.2011, s. 36.

repræsentative eksportmængde af den pågældende vare til Unionen, som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. På grundlag af oplysningerne fra de eksporterende producenter udtog Kommissionen en stikprøve bestående af de tre eksporterende producenter med den største eksportmængde til Unionen. Ud fra stikprøveoplysningerne tegnede de udvalgte virksomheder eller grupper sig for 99 % af den samlede eksportmængde til Unionen af den pågældende vare i UP, som de samarbejdsvillige eksporterende producenter indberettede. En sådan stikprøve anses derfor for at medvirke til at begrænse undersøgelsen til et antal eksporterende producenter, som med rimelighed kunne undersøges inden for det tidsrum, der var til rådighed, samtidig med at der sikredes en høj grad af repræsentativitet.

1.2.2. Udtagelse af stikprøven af samarbejdsvillige eksporterende producenter i Indien

- (10) De berørte parter og de indiske myndigheder blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1, hørt i forbindelse med udtagelsen af stikprøven. De to eksporterende producenter uden for stikprøven insisterede på også at indgå i stikprøven. Men i betragtning af repræsentativiteten i forbindelse med den foreslåede stikprøve, som nævnt i betragtning 8 ovenfor, blev det konkluderet, at det ikke var nødvendigt at ændre eller udvide stikprøven.

1.2.3. Individuel undersøgelse af de virksomheder, der ikke indgik i stikprøven

- (11) To samarbejdsvillige eksporterende producenter, som ikke indgik i stikprøven, anmodede om en individuel undersøgelse og besvarede antidumpingspørgeskemaet inden for tidsfristen.
- (12) I betragtning af den konklusion, at nærværende antidumpingprocedure bør afsluttes af de grunde, der er anført nedenfor, blev anmodningerne om individuelle undersøgelser ikke overvejet yderligere.

1.2.4. Stikprøve af EU-producenter

- (13) På baggrund af det tilsyneladende store antal EU-producenter blev stikprøver i indledningsmeddelelsen nævnt som en mulighed for at fastsætte skaden, jf. grundforordningens artikel 17.
- (14) I indledningsmeddelelsen meddelte Kommissionen, at den midlertidigt havde udvalgt en stikprøve af EU-producenter. Stikprøven bestod af fem virksomheder ud af de 15 EU-producenter, der var kendt forud for tidspunktet for indledningen af undersøgelsen, og som udvalgte på grundlag af deres salgsmængde, størrelse og geografiske placering i EU. De tegnede sig for 37 % af den samlede anslåede EU-produktion i UP. Interesserede parter blev opfordret til at gøre sig bekendt med sagen og til at fremsætte bemærkninger om rimeligheden af dette valg inden for 15 dage efter datoen for offentliggørelsen af indledningsmeddelelsen. Ingen interesserede parter var imod den foreslåede stikprøve bestående af fem selskaber.
- (15) Efterfølgende trak en af de fem udtagne EU-producenter sig ud af samarbejdet. De resterende fire virksomheder i

stikprøven tegnede sig for 31 % af den samlede anslåede EU-produktion i UP. Dermed blev stikprøven anset for at være repræsentativ for EU-erhvervsgrenen.

1.2.5. Stikprøveudtagning af ikke forretningsmæssigt forbundne importører

- (16) I betragtning af det potentielt store antal importører i forbindelse med proceduren påtænkte det i indledningsmeddelelsen at anvende stikprøver for importører i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17. To importører indsendte de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. I betragtning af det lave antal importører, der gav sig til kende, blev det besluttet ikke at anvende stikprøver.

1.3. Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg

- (17) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle parter, som den vidste var berørt, og til alle andre parter, som gav sig til kende inden for de frister, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. Der blev således sendt spørgeskemaer til de stikprøveudvalgte eksporterende producenter i Indien, til EU-producenterne i stikprøven, til de samarbejdsvillige importører i Unionen og til alle brugere, om hvem det vidstes, at de var berørt af undersøgelsen.
- (18) Der blev modtaget besvarelser fra de stikprøveudvalgte eksporterende producenter og fra fire EU-producenter, der indgik i stikprøven. Ingen af importørerne eller brugerne besvarede spørgeskemaet.
- (19) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, der blev indsendt af de interesserede parter, og som den anså for nødvendige med henblik på en fastsættelse af dumping, deraf følgende skade og Unionens interesser.
- (20) En af parterne hævdede, at en af de eksporterende producenter havde fremsat alt for mange anmodninger om fortrolig behandling og ikke havde indsendt en tilstrækkeligt meningsfuld offentlig version af sin besvarelse af spørgeskemaet. Derfor burde de oplysninger, som denne virksomhed forelagde, ikke tages i betragtning, og den burde behandles som en ikkesamarbejdsvillig part i undersøgelsen.
- (21) Den ikkefortrolige version af besvarelsen fra denne eksporterende producent, som består af et indledende svar og en fuldstændig version udfyldt på grundlag af en mangelskrivelse, er imidlertid blevet vurderet endnu engang og fundet tilstrækkeligt fuldstændig til at kunne betragtes som en meningsfuld offentlig besvarelse. Denne påstand blev derfor afvist.
- (22) Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende parter:
- Producenter i Unionen:
- Inox Viti di Cattinori Bruno & C.s.n.c, Grumello del Monte, Italien
 - Bontempi Vibo S.p.A., Rodengo Saiano, Italien
 - Ugivis S.A., Belley, Frankrig.

Eksporterende producenter i Indien:

- Viraj Profiles Limited, Boisar, Dist. Thane, Maharashtra
- Agarwal Fastners Pvt. Ltd., Vasai (East), Dist. Thane, Maharashtra
- Raajratna Ventures Ltd., Ahmedabad, Gujarat.

1.4. Undersøgelsesperiode

- (23) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra 1. april 2010 til 31. marts 2011. Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af spørgsmålet om skade omfattede perioden fra januar 2008 til udgangen af UP (i det følgende benævnt "den betragtede periode").

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den pågældende vare

- (24) Den pågældende vare er skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål ("skruer mv.") med oprindelse i Indien, der for tiden henhører under KN-kode 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 og 7318 15 70.

2.2. Samme vare

- (25) Det blev konstateret, at den pågældende vare og den vare, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i Indien, samt den vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen, havde de samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og anvendelsesformål. De blev derfor anset for at være identiske, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

3. DUMPING

3.1. Normal værdi

- (26) For så vidt angår fastsættelse af normal værdi, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2, fastslog Kommissionen først, om de af stikprøven omfattede indiske eksporterende producenters hjemmemarkedssalg af samme vare til uafhængige kunder var repræsentativt, dvs. om den samlede mængde af dette salg udgjorde mindst 5 % af deres samlede eksportsalg til Unionen i UP.
- (27) I forbindelse med en af de eksporterende producenter i stikprøven konstateredes det, at vedkommende ikke havde et repræsentativt hjemmemarkedssalg af samme vare. For denne eksporterende producent blev den normale værdi beregnet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3.

3.1.1. Samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven med et repræsentativt samlet hjemmemarkedssalg

- (28) For de eksporterende producenter i stikprøven med et repræsentativt samlet hjemmemarkedssalg udpegede Kommissionen efterfølgende de varettyper, som solgtes på hjemmemarkedet af de eksporterende producenter,

og som var identiske eller direkte sammenlignelige med de typer, der solgtes med henblik på eksport til Unionen.

- (29) Hjemmemarkedssalget af en bestemt varetype blev anset for tilstrækkeligt repræsentativt, når salget af den pågældende type på hjemmemarkedet til uafhængige kunder i UP udgjorde mindst 5 % af det samlede salg af den sammenlignelige varetype, der solgtes med henblik på eksport til Unionen.

- (30) Kommissionen undersøgte så, om de pågældende virksomheders salg på hjemmemarkedet kunne anses for at have fundet sted i normal handel i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 4. Dette blev gjort ved at fastsætte andelen af fortjenstgivende salg for hver varetype til uafhængige kunder på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden.

- (31) I tilfælde, hvor salgsmængden af en varetype, der blev solgt til en nettosalgspris svarende til eller højere end de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde over 80 % af den samlede salgsmængde af den pågældende type, og hvor den vejede gennemsnitspris for den pågældende type var lig med eller højere end produktionsomkostningerne, blev den normale værdi fastsat på grundlag af den faktiske pris på hjemmemarkedet. Denne pris blev beregnet som et vejte gennemsnit af priserne på alle salgstransaktioner på hjemmemarkedet for denne varetype i UP, uanset om disse havde været fortjenstgivende eller ej.

- (32) I tilfælde, hvor mængden af fortjenstgivende salg af en varetype udgjorde 80 % eller mindre af den samlede salgsmængde af den pågældende type, eller hvor den vejede gennemsnitspris på den pågældende type lå under produktionsomkostningerne, blev den normale værdi baseret på den faktiske pris på hjemmemarkedet beregnet som et vejte gennemsnit af det fortjenstgivende salg af udelukkende den varetype.

- (33) For varettyper, der ikke blev solgt i repræsentative mængder på hjemmemarkedet, blev den normale værdi beregnet i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3. I dette øjemed blev salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger ("SA&G-omkostninger") og en rimelig fortjenstmargen lagt til eksportørens egne gennemsnitlige fremstillingsomkostninger pr. varetype i UP. I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, var procentdelen for SA&G-omkostninger og fortjenstmargenen baseret på de vejede gennemsnitlige SA&G-omkostninger og fortjenstmargenen ved salg i normal handel af den pågældende eksporterende producents samme vare.

3.1.2. Samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven uden et repræsentativt samlet hjemmemarkedssalg

- (34) For den samarbejdende eksporterende producent uden repræsentativt hjemmemarkedssalg blev den normale værdi beregnet i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3, ved til virksomhedens egne fremstillingsomkostninger for den samme vare at lægge SA&G-omkostningerne og en rimelig fortjenstmargen pr. varetype i UP. I

henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, blev procentdelen for SA&G-omkostninger og fortjenstmargenen baseret på de vejede gennemsnitlige SA&G-omkostninger og fortjenstmargenen for den pågældende eksporterende producents salg i normal handel af hver varetype.

3.2. Eksportpris

- (35) Eksportsalgspriserne blev fastsat på grundlag af de priser, der faktisk blev betalt eller skulle betales for den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

3.3. Sammenligning

- (36) Sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen blev foretaget af fabrik.
- (37) For at sikre en rimelig sammenligning af den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10.
- (38) På denne baggrund blev der foretaget justeringer for omkostninger til transport, søfragt, forsikring, håndtering og lastning og hermed forbundne omkostninger samt for emballering, kreditter, dekorter, der ikke er nævnt på fakturaen, og provision, når dette var relevant og berettiget.

3.4. Dumpingmargener

3.4.1. For de samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven

- (39) For de virksomheder, der indgik i stikprøven, blev den vejede gennemsnitlige normale værdi af hver type af den pågældende vare, som eksporterendes til Unionen, sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12.
- (40) På grundlag af ovenstående metodologi udgør dumpingmargenerne følgende i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet:

Virksomhed	Dumpingmargen
Viraj Profiles Ltd.	0 %
Agarwal Fasteners Pvt. Ltd.	37,6 %
Raajratna Ventures Ltd.	12,0 %

- (41) Det bør dog bemærkes, at den indiske eksporterende producent, om hvem det blev fastslået, at denne ikke foretog dumping, repræsenterede 87 % af Indiens eksport til Unionen.
- (42) Baseret på sine analyser af Kommissionens oplysningsdokument beregnede klageren en difference på 25 % mellem den normale værdi, der blev fastsat for de eksporterende producenter i stikprøven, om hvem det konstateredes, at de foretog dumping, og den virksom-

hed, om hvilken det konstateredes, at den ikke foretog dumping. Klageren fremførte, at en sådan forskel ikke findes på et konkurrencepræget marked, og at den ikke er realistisk for sektoren for skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål. Desuden hævdede klageren, at den eksporterende producent, om hvem det konstateredes, at han ikke havde foretaget dumping, indkøbte skrot af rustfrit stål fra forretningsmæssigt forbundne virksomheder i EU, og at købspriserne for dette råmateriale derfor ikke var et pålideligt grundlag for fastsættelsen af produktionsomkostningerne.

- (43) Den normale værdi for den samarbejdsvillige eksportør, om hvem det konstateredes, at han ikke foretog dumping, er baseret på virksomhedens produktionsomkostninger pr. varetype, som er lavere end for de andre eksporterende producenter i stikprøven. Dette skyldes hovedsagelig, at førstnævnte virksomhed selv fremstiller rustfrit stål af skrot af rustfrit stål og derfor er fuldt integreret og drager fordel af stordrift, mens sidstnævnte virksomheder indkøber valsetråd af rustfrit stål, som er det vigtigste råmateriale til produktion af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål, på det åbne marked, herunder fra den samarbejdsvillige eksportør, om hvem det konstateredes, at han ikke foretog dumping.
- (44) Den normale værdi for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, om hvem det konstateredes, at de foretog dumping, er i de fleste tilfælde fastsat på grundlag af priser pr. varetype ved hjemmemarkedssalg. Der er kun begrænset konkurrence på Indiens hjemmemarked, og den samarbejdsvillige eksportør, om hvem det konstateredes, at han ikke foretog dumping, solgte kun mængder, der ikke var repræsentative, på hjemmemarkedet i UP.
- (45) Med hensyn til indkøbet af skrot af rustfrit stål foretog af den eksporterende producent, om hvem det konstateredes, at han ikke havde foretaget dumping, viste undersøgelsen, at denne virksomhed havde erhvervet skrot fra både forretningsmæssigt forbundne og ikke forretningsmæssigt forbundne leverandører, idet sidstnævnte repræsenterer mere end 70 % af de erhvervede mængder. Købsprisniveauerne for begge typer indkøb var sammenlignelige, også når skrottypens kvalitet tages i betragtning.

- (46) Som følge heraf bekræftes fastsættelsen af den normale værdi for de eksporterende producenter i stikprøven, og klagerens påstand afvises.

3.4.2. For alle andre samarbejdsvillige eksporterende producenter

- (47) Den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, blev i henhold til bestemmelserne i grundforordningens artikel 9, stk. 6, beregnet på grundlag af de margener, der var opstillet for de eksporterende producenter i stikprøven, om hvem det konstateredes, at de foretog dumping. På dette grundlag blev den beregnede dumpingmargen for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, fastsat til 24,6 % af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet.

(48) En samarbejdsvillig indisk eksporterende producent insisterede efter offentliggørelsen af Kommissionens hensigt om at afslutte proceduren på, at virksomhedens anmodning om individuel behandling burde godtages med henvisning til, at den dumpingmargen, der var oplyst for samarbejdsvillige eksporterende producenter, som ikke indgik i stikprøven, ikke svarede til virksomhedens situation.

(49) Anmodningen om individuel undersøgelse er ikke blevet vurderet af Kommissionen, da fastsættelsen af margenen ophører med at være et problem ved afslutning af proceduren.

3.4.3. For de ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter

(50) For alle de andre indiske eksportørers vedkommende bestemte Kommissionen først graden af samarbejde. De samlede eksportmængder, som var angivet i de samarbejdsvillige eksporterende producenters besvarelser af stikprøvespørgeskemaet, blev sammenlignet med den samlede import fra Indien ifølge Eurostats statistikker. Der kunne konstateres en samarbejdsprocent på 97. På grundlag heraf blev graden af samarbejde anset for at være høj. Det blev anset for passende at fastsætte dumpingmargenen for de ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter til et niveau svarende til den gennemsnitlige dumpingmargen, der blev fastsat for de samarbejdsvillige, stikprøveudvalgte eksporterende producenter. Faktisk tyder de foreliggende oplysninger på, at de ikke-samarbejdsvillige indiske eksportørers gennemsnitlige eksportpriser i UP var på linje med dem, der konstateredes for de samarbejdsvillige eksporterende producenter. Desuden er der intet, der tyder på andre normale værdier for de ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter.

(51) På dette grundlag blev dumpingniveauet for hele landet fastsat til 24,6 % af cif-prisen, Unionens grænse, ufortollet.

4. EU-ERHVERVSGRENEN

4.1. EU-produktionen

(52) Alle tilgængelige oplysninger om EU-producenterne, herunder oplysninger anført i klagen og oplysninger indsamlet fra EU-producenterne før og efter indledningen af undersøgelsen og de stikprøveudvalgte EU-producenteres efterprøvede besvarelser af spørgeskemaet, blev anvendt til at fastsætte den samlede EU-produktion.

(53) På dette grundlag blev den samlede EU-produktion anslået til ca. 52 000 ton i UP. I dette tal indgår produktionen fra alle EU-producenter, som gav sig til kende, og den anslåede produktionsmængde for de producenter, som ikke gav sig til kende i forbindelse med proceduren.

(54) Som anført i betragtning 13 ovenfor blev der anvendt stikprøveudtagning i forbindelse med undersøgelsen af EU-producenterne. Af de 15 EU-producenter, som forelagde oplysninger forud for indledningen af proceduren,

blev der udtaget en stikprøve med fem selskaber. Som forklaret i betragtning 15 ovenfor besluttede en virksomhed efterfølgende ikke at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen. De resterende samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven tegnede sig for ca. 32 % af den samlede anslåede EU-produktion i UP, og de blev anset for at være repræsentative for EU-erhvervsgrenen.

4.2. EU-erhvervsgrenen

(55) Alle kendte EU-producenter, som er omtalt i betragtning 52 ovenfor, anses derfor for at udgøre EU-erhvervsgrenen, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, og omtales herefter som "EU-erhvervsgrenen".

5. SKADE

5.1. Indledende bemærkninger

(56) Relevante importstatistikker fra Eurostat samt oplysningerne i klagen og oplysninger indsamlet af EU-producenterne før og efter indledningen af undersøgelsen, herunder de stikprøveudvalgte EU-producenteres efterprøvede besvarelser af spørgeskemaet, blev også anvendt i evalueringen af de relevante skadesfaktorer.

(57) Skadesanalysen for så vidt angår de makroøkonomiske oplysninger, f.eks. produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse og produktivitet, tager udgangspunkt i oplysninger om EU-erhvervsgrenen som helhed.

(58) Skadesanalysen er for så vidt angår de mikroøkonomiske data, såsom transaktionspriser, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast, evnen til at tilvejebringe kapital, lagerbeholdninger og lønninger, baseret på data fra EU-producenterne i stikprøven.

(59) De fire EU-producenter i stikprøven blev også udtaget til at indgå i stikprøven for så vidt angår udløbsundersøgelsen i forbindelse med antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål med oprindelse i Kina og Taiwan, som blev afsluttet den 7. januar 2012⁽¹⁾. I denne undersøgelse blev et andet selskab, der ikke indgik i stikprøven i forbindelse med den aktuelle undersøgelse, medtaget i stikprøven. Da den periode, der er omfattet af skadesundersøgelsen, overlapper med udløbsundersøgelsen, er dataene for årene 2008 og 2009 identiske med undtagelse af en virksomhed. Ved at offentliggøre tallene for 2008 og 2009 ville det være muligt at udlede tallene for den virksomhed, der ikke indgik i stikprøven i denne sag. Derfor er mikroøkonomiske indikatorer, som f.eks. lagre, lønninger, investeringer, likviditet, investeringsafkast og rentabilitet, angivet med indekstal.

5.2. EU-forbruget

(60) EU-forbruget blev bestemt på grundlag af EU-erhvervsgrenens salgsmængde i Unionen som anført i klagen og

⁽¹⁾ EUT L 5 af 7.1.2012, s. 1.

krydskontrolleret i besvarelsenerne af spørgeskemaerne og de efterprøvede oplysninger fra producenterne i stikprøven. Desuden blev den importerede mængde baseret på data fra Eurostat for den betragtede periode ligeledes taget i betragtning.

- (61) På dette grundlag udviklede EU-forbruget sig således:

Tabel 1

	2008	2009	2010	UP
EU-forbrug (ton)	120 598	101 143	122 345	131 457
Indeks (2008 = 100)	100	84	101	109

Kilde: Eurostat, oplysninger i klagen og besvarelsener af spørgeskemaet.

- (62) Det samlede forbrug på EU-markedet steg med 9 % i den betragtede periode. Mellem 2008 og 2009 var der en drastisk nedgang på 16 %, som angiveligt skyldtes de globale negative virkninger af den økonomiske krise på markedet, hvorefter forbruget igen steg med 21 % mellem 2009 og 2010 og med yderligere 7 % mellem 2010 og UP.

5.3. Importen fra Indien

- (63) Importen til Unionen fra Indien udviklede sig som følger i den betragtede periode:

Tabel 2

	2008	2009	2010	UP
Import-mængde fra Indien (ton)	14 546	18 883	21 914	24 072
Indeks (2008 = 100)	100	130	151	165
Markedsandel	12,1 %	18,7 %	17,9 %	18,3 %
Indeks (2008 = 100)	100	155	149	152

Kilde: Eurostat og spørgeskemabesvarelsener fra de eksporterende producenter.

- (64) Importen fra Indien steg betydeligt, med 65 %, i den betragtede periode. Denne stigning var stærkest mellem

2008 og 2009, hvor importen steg med 30 %, og forbruget faldt med 16 %. Fra år til år vedblev den indiske import med at stige i 2010 (+16 %) og i undersøgelsesperioden (+10 %).

5.4. Importpriser og prisunderbud

Tabel 3

	2008	2009	2010	UP
Gennemsnitlig pris (EUR/ton)	3 531	2 774	2 994	3 216
Indeks (2008 = 100)	100	79	85	91

Kilde: Eurostat og spørgeskemabesvarelsener fra de stikprøveudvalgte EU-producenter.

- (65) De gennemsnitlige priser på importen fra Indien faldt samlet med 9 % i den betragtede periode. Dette forklarer stigningen i markedsandelen for Indien fra 12,1 % til 18,3 % i samme periode. Den største stigning indtraf mellem 2008 og 2009, da de indiske eksportører øgede deres markedsandel med mere end 6 procentpoint.
- (66) For at fastslå prisunderbuddet i UP blev de vejede gennemsnitlige priser for hver varetype, som EU-producenterne i stikprøven solgte til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til ab fabrik, sammenlignet med de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser for import fra Kina ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet således som fastsat på cif-basis med passende justeringer for gældende told og omkostninger efter importen.

- (67) Prissammenligningen blev foretaget for transaktioner i samme handelsled, efter passende justering og efter fradrag af rabatter og dekorter. Resultatet af sammenligningen, udtrykt som en procentdel af de stikprøveudvalgte EU-producenters omsætning i UP, viste et prisunderbud på mellem 3 % og 13 %. Det bør i denne forbindelse bemærkes, at den indiske eksporterende producent, der ikke havde foretaget dumping, havde den højeste underbudsmargen.

5.5. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

- (68) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 5, omfattede undersøgelsen af dumpingimportens virkninger for EU-erhvervsgrenen en vurdering af alle de økonomiske indikatorer, der er fastsat for EU-erhvervsgrenen i den analyserede periode.

5.5.1. Produktionskapacitet, produktion og kapacitetsudnyttelse

Tabel 4

	2008	2009	2010	UP
Produktionsmængde (ton)	69 514	56 396	62 213	51 800
Indeks (2008 = 100)	100	81	89	75
Produktionskapacitet (ton)	140 743	127 200	128 796	111 455
Indeks (2008 = 100)	100	90	92	79
Kapacitetsudnyttelse	49 %	44 %	48 %	46 %
Indeks (2008 = 100)	100	90	98	94

Kilde: Hele EU-erhvervsgrenen.

- (69) Ovenstående tabel viser, at produktionen faldt betydeligt med 25 % i den betragtede periode. I forbindelse med vigende efterspørgsel faldt produktionen kraftigt med 19 % i 2009, hvorefter den igen steg med ca. 10 % i 2010. I UP faldt EU-produktionen igen med 17 % i forhold til det foregående år, selv om EU-forbruget steg med 7 %.
- (70) EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet faldt med ca. 21 % i den betragtede periode. Kapacitetsudnyttelsen faldt også i den betragtede periode og forblev hele tiden under 50 %.

5.5.2. Salgsmængde og markedsandel

Tabel 5

	2008	2009	2010	UP
Salgsmængde (ton)	56 042	44 627	45 976	48 129
Indeks (2008 = 100)	100	80	82	86
Markedsandel	46,5 %	44,1 %	37,6 %	36,6 %
Indeks (2008 = 100)	100	95	81	79

Kilde: Hele EU-erhvervsgrenen.

- (71) I forbindelse med et øget forbrug (+9 %), faldt salgsmængden for samme vare til den første uafhængige kunde i Unionen med 14 % i den betragtede periode.

Som følge heraf faldt markedsandelen fra 46,5 % i 2008 til 36,6 % i UP. Efter et kraftigt fald i 2009 (–20 %) steg salgsmængden igen en smule i 2010 og i UP.

5.5.3. Vækst

- (72) EU-forbruget steg med 9 % mellem 2008 og UP. EU-erhvervsgrenens salgsvolumen og markedsandel faldt dog i denne periode med henholdsvis 14 % og 21 %. Samtidig steg importen fra Indien betydeligt med 65 %.

5.5.4. Beskæftigelse

Tabel 6

	2008	2009	2010	UP
Antal ansatte	1 007	863	821	761
Indeks (2008 = 100)	100	86	82	76
Produktivitet (enhed/ansat) Indeks (2008 = 100)	100	95	110	99

Kilde: Hele EU-erhvervsgrenen.

- (73) Som følge af en indskrænkning af EU-erhvervsgrenen blev antallet af ansatte reduceret i overensstemmelse hermed, dvs. med 24 %, i den betragtede periode. Mellem 2008 og UP steg arbejdskraftomkostningerne pr. ansat med 6 %.
- (74) EU-erhvervsgrenens produktivitet målt som årlig produktion (i ton) pr. ansat udviste et beskedent fald på 1 % i den betragtede periode. Den nåede sit laveste niveau i 2009, hvorefter den begyndte at stige igen hen imod UP.

5.5.5. Gennemsnitlige enhedspriser i Unionen

Tabel 7

	2008	2009	2010	UP
Enhedspris i EU ved salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder (EUR pr. ton)	4 336	2 792	3 914	4 244
Indeks (2008 = 100)	100	64	90	98

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra producenter i stikprøven.

- (75) De gennemsnitlige salgspriser faldt med 2 % i løbet af den betragtede periode. I 2009 var EU-erhvervsgrenen tvunget til at sænke sine salgspriser med 36 % i forbindelse med den økonomiske krise og et kraftigt fald i priserne for importen fra Indien (–21 %). I 2010 og UP steg EU-erhvervsgrenens salgspriser igen.
- (76) Undersøgelsen viste, at nedgangen i salgspriserne i 2009 afspejlede faldet i omkostningerne, som faldt med 18 % i forhold til 2008. Dette fald i omkostningerne skyldtes hovedsagelig faldet i priserne på råmaterialer, navnlig nikkel, som har en ustabil prisdynamik. Men EU-erhvervsgrenen var nødt til at sænke sine salgspriser mere end faldet i omkostningerne på baggrund af den udvidede lavprisimport fra Indien i 2009.

5.5.6. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evnen til at tilvejebringe kapital

Tabel 8

	2008	2009	2010	UP
Rentabilitet ved EU-salget (% af nettosalget) Indeks (2008 = 100)	– 100	– 442	– 74	– 24
Likviditet Indeks (2008 = 100)	– 100	– 1 827	– 40	– 171
Investeringer (EUR) Indeks (2008 = 100)	100	29	59	6
Afkast af investeringer Indeks (2008 = 100)	– 100	– 284	– 59	– 28

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra EU-producenterne i stikprøven

- (77) Undersøgelsen viste, at selv om faldet i salgspriser delvis afspejlede et fald i omkostningerne, var EU-erhvervsgrenens priser under pres fra importen af skruer mv. fra Indien. EU-erhvervsgrenens rentabilitet var negativ fra begyndelsen af den pågældende periode. Især i 2009 var EU-erhvervsgrenen nødt til at sænke sine salgspriser mere, end omkostningerne var faldet, på baggrund af den udvidede lavprisimport fra Indien. Dette førte til en betydelig forværring af rentabiliteten i det pågældende år. I 2010 og i UP forbedredes rentabiliteten imidlertid, men den forblev negativ.
- (78) Likviditeten, som er erhvervsgrenens evne til at selvfinansiere sine aktiviteter, fulgte samme tendens som

rentabiliteten. Den nåede sit laveste niveau i 2009, hvorefter den viste en stigende tendens og blev positiv i UP.

- (79) Efter at der i 2008 var foretaget investeringer i fremstilling af skruer mv., faldt investeringerne i den betragtede periode med ca. 94 %. Afkastet af investeringerne viste en tilsvarende negativ udvikling i tråd med de negative resultater, som EU-erhvervsgrenen havde opnået i den betragtede periode, og det forblev negativt.
- (80) Udviklingen i rentabiliteten og likviditeten og de lave investeringer peger på, at EU-producenterne i stikprøven kan have haft vanskeligheder med at rejse kapital.

5.5.7. Lagerbeholdninger

Tabel 9

	2008	2009	2010	UP
EU-erhvervsgrenens slutlagre Index (2008 = 100)	100	92	100	103

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra EU-producenterne i stikprøven

- (81) Lagerbeholdningerne hos EU-producenterne i stikprøven steg med 3 % i løbet af den betragtede periode. I 2009 faldt slutlagrene med 8 %; senere, i 2010 og i UP, steg de med henholdsvis 8 % og 3 %.

5.5.8. Den faktiske dumpingmargens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

- (82) Der mindes om, at det om den største indiske eksportende producent, som tegnede sig for 87 % af den indiske eksport til Unionen i UP, blev fastslået, at denne ikke foretog dumping. Derfor tegnede dumpingimporten sig for 13 % af det samlede salg af skruer mv. eksporteret fra Indien til Unionen. I betragtning af mængden, markedsandelen og priserne på dumpingimporten fra Indien kan virkningerne af de faktiske dumpingmargener for EU-erhvervsgrenen anses for at være ubetydelige.

5.6. Konklusion om skade

- (83) Undersøgelsen viste, at de fleste skadesindikatorer, såsom produktion (– 25 %), kapacitetsudnyttelse (– 6 %), salgsmængde (– 14 %), markedsandel (– 21 %) og beskæftigelse (– 24 %) forværredes i den betragtede periode. På baggrund af et øget forbrug faldt både salgsmængde og markedsandel. Salgsmængden steg i sammenligning med 2009 en smule i 2010 og i UP; men EU-erhvervsgrenen var ikke i stand til at genvinde sin tabte markedsandel på

baggrund af den udvidede indiske import, som voksede støt i den betragtede periode, til priser, der konstant underbød EU-erhvervsgrenens.

- (84) Ydermere blev skadesindikatorerne vedrørende EU-erhvervsgrenens finansielle resultater, som f.eks. likviditet og rentabilitet, påvirket i alvorlig grad. Dette betyder, at EU-erhvervsgrenens evne til at rejse kapital blev undermineret.
- (85) I lyset af ovenstående blev det konkluderet, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

6. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

6.1. Indledning

- (86) I henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7, undersøgtes det, om dumpingimporten med oprindelse i Indien havde forvoldt EU-erhvervsgrenen skade i et omfang, der kan betegnes som væsentligt. Andre kendte faktorer end dumpingimporten, der samtidig kunne være skadevoldende for EU-erhvervsgrenen, blev også undersøgt for at sikre, at en eventuel skade forårsaget af disse andre faktorer ikke blev tilskrevet dumpingimporten.
- (87) Det skal erindres, at det for den største indiske eksporterende producent, som er omhandlet i betragtning 40 og 41, og som i UP tegnede sig for 87 % af Indiens eksport til EU, blev fastslået, at producenten ikke foretog dumping. Derfor fandt blot 13 % af Indiens eksport af den pågældende vare til Unionen i UP sted til dumpingpriser. Denne dumpingimport havde en markedsandel på 2 % i UP.

6.2. Dumpingimportens virkninger

- (88) Undersøgelsen viste, at EU-forbruget steg med 9 % i den betragtede periode, mens EU-erhvervsgrenens salgsmængde faldt med 14 %, og markedsandelen faldt med 21 %.
- (89) Med hensyn til priserne konstateredes det, at de gennemsnitlige priser på dumpingimporten lå under EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser på EU-markedet. Men de var ca. 12 % højere end priserne hos den indiske virksomhed, om hvilken det blev fastslået, at den ikke foretog dumping.
- (90) På baggrund af ovenstående konkluderes det, at den begrænsede mængde af dumpingimporten fra Indien til priser, der var højere end den ikke-dumpede import, kun kan have spillet en meget begrænset rolle, om nogen, i forværringen af EU-erhvervsgrenens situation.

6.3. Andre faktorerers indvirkning

6.3.1. Ikke-dumpet import fra Indien

- (91) Den samlede importmængde fra Indien steg drastisk med 65 % i den betragtede periode, idet dens markedsandel steg fra 12,1 % til 18,3 %. Men som anført ovenfor repræsenterede den ikke-dumpede import 87 % af den samlede indiske eksportmængde i UP, svarende til en markedsandel på 15 % i UP, i modsætning til den markedsandel på 2 %, som dumpingimporten fra Indien havde i samme periode.
- (92) Priserne for importen fra Indien faldt samlet set med 9 % i den betragtede periode, og de forblev hele tiden lavere end priserne for importen fra resten af verden og EU-erhvervsgrenens salgspriser. Det bemærkes imidlertid, at det som omhandlet i betragtning 89 om de gennemsnitlige priser for den ikke-dumpede import konstateredes, at de underbød EU-erhvervsgrenens priser mere end priserne på dumpingimporten.

6.3.2. Import fra andre tredjelande

Tabel 10

	2008	2009	2010	UP
Importmængde fra andre tredjelande (ton)	50 010	37 633	54 454	59 255
Indeks (2008 = 100)	100	75	109	118
Markedsandel for importerede varer fra andre tredjelande	41,5 %	37,2 %	44,5 %	45,1 %
Indeks (2008 = 100)	100	90	107	109
Gennemsnitspris for importen fra andre tredjelande i EUR/ton	5 380	5 236	5 094	5 234

	2008	2009	2010	UP
Indeks (2008 = 100)	100	97	95	97
Importmængde fra Malaysia (ton)	13 712	9 810	9 611	9 966
Markedsandel for importen fra Malaysia	11,4 %	9,7 %	7,9 %	7,6 %
Gennemsnitspris for importen fra Malaysia i EUR/ton	4 203	2 963	3 324	3 633
Importmængde fra Filippinerne (ton)	7 046	5 406	15 576	18 149
Markedsandel for importen fra Filippinerne	5,8 %	5,3 %	12,7 %	13,8 %
Gennemsnitspris for importen fra Filippinerne i EUR/ton	4 645	3 474	3 714	3 912
Importmængde fra Folkerepublikken Kina (ton)	2 332	2 452	3 217	3 288
Markedsandel for importen fra Folkerepublikken Kina	1,9 %	2,4 %	2,6 %	2,5 %
Gennemsnitlig pris på importen fra Folkerepublikken Kina i EUR/ton	4 004	4 561	5 272	5 648
Importmængde fra Taiwan (ton)	4 304	3 703	6 451	6 640
Markedsandel for importen fra Taiwan	3,6 %	3,7 %	5,3 %	5,1 %
Gennemsnitspris for importen fra Taiwan i EUR/ton	5 092	4 719	4 755	4 943

Kilde: Eurostat

- (93) Ifølge tal fra Eurostat steg mængden af importen til Unionen af skruer mv. med oprindelse i andre tredjelande med 18 % i den betragtede periode. Samtidig faldt de gennemsnitlige importpriser med omkring 3 % i den betragtede periode, og markedsandelen for denne import steg med omkring 9 %.
- (94) Der har været antidumpingforanstaltninger i kraft vedrørende importen af skruer mv. fra Kina og Taiwan siden den 19. november 2005. På trods af foranstaltningerne er importen fra disse to lande steget betydeligt i den betragtede periode, mens markedsandelen forblev temmelig beskeden med henholdsvis 2,5 % og 5,1 % i UP. Andre vigtige importkilder er Malaysia og Filippinerne. Importen fra især Filippinerne steg betydeligt i den betragtede periode, og dens markedsandel steg fra 5,8 % i 2008 til 13,8 % i UP.
- (95) For så vidt angår Malaysia var der en faldende tendens i den betragtede periode, men denne import tegnede sig stadig for en markedsandel på 7,6 % i UP. Importmængden fra Filippinerne steg betydeligt i den betragtede periode. Som det imidlertid fremgik af undersøgelsen, var den gennemsnitlige pris for importen fra Filippinerne meget højere, nemlig ca. 20 % over den gennemsnitlige pris for indiske skruer mv.
- (96) Med hensyn til importpriserne forblev de samlede gennemsnitlige priser for importen fra andre tredjelande relativt stabile i den betragtede periode og lå hele tiden over EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser og den gennemsnitlige pris for importen fra Indien.
- (97) På denne baggrund blev det konkluderet, at importen fra andre tredjelande ikke var årsag til den væsentlige skade, der var påført EU-erhvervsgrenen.

6.3.3. Den økonomiske krise

- (98) Den økonomiske krise forklarer til dels faldet i EU-forbruget i 2009. Det er imidlertid værd at bemærke, at trods nedgangen på 16 % i forbruget i 2009 steg mængden af indisk import med 30 %.
- (99) I 2010 og i UP steg EU-forbruget på linje med den generelle økonomiske genopretning. Men EU-erhvervsgrenens salgsmængde steg kun marginalt med 3 % i 2010 og med 4,7 % i UP. Dette skal sammenlignes med en årlig stigning i importen fra Indien på henholdsvis 16 % og 10 %.
- (100) Under normale økonomiske forhold uden et kraftigt pris-tryk og øget import fra Indien ville EU-erhvervsgrenen muligvis have haft svært ved at klare nedgangen i forbruget og stigningen i de faste omkostninger pr. enhed på grund af den reducerede kapacitetsudnyttelse, den har haft. Men lavprisimporten fra Indien, om hvilken det for størstedelens vedkommende konstateredes, at den ikke var dumpingimport, har øget virkningerne af den økonomiske afmatning og EU-erhvervsgrenen har ikke, selv i forbindelse med den generelle økonomiske genopretning, været i stand til at rejse sig og genvinde den markedsandel, der tabtes til den indiske import.
- (101) Selv om den økonomiske krise i 2008-2009 kan have bidraget til EU-erhvervsgrenens ringe resultater, kan den derfor ikke anses for at have haft en væsentlig indvirkning på den skadelige situation, EU-erhvervsgrenen har befundet sig i.

6.3.4. Eksportresultater hos EU-producenterne i stikprøven

Tabel 12

	2008	2009	2010	UP
Eksportsalg i ton	967	689	933	884
Indeks (2008 = 100)	100	71	97	91
Salgspris pr. enhed i euro	4 770	3 060	4 020	4 313
Indeks (2008 = 100)	100	64	84	90

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra EU-producenterne i stikprøven

- (102) I løbet af den betragtede periode faldt mængden af eksportsalget hos EU-producenterne i stikprøven med 9 %, mens de gennemsnitlige eksportpriser faldt med

10 %. Selv om det ikke kan udelukkes, at den negative tendens for eksporten kan have haft yderligere negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenen, blev denne virkning, i betragtning af den lave eksportmængde i forhold til salget på EU-markedet, ikke anset for væsentlig med hensyn til den konstaterede skade.

6.4. Konklusion om årsagssammenhæng

- (103) Ovenstående analyse har vist, at der i den betragtede periode var en kraftig stigning i mængder og markedsandele for importen fra Indien til lave priser. Det blev også konstateret, at denne import konstant underbød EU-erhvervsgrenens priser på EU-markedet.
- (104) Men i lyset af det forhold, at den største indiske eksporterende producent, der tegnede sig for 87 % af den indiske eksport til EU i UP, ikke eksporterede skruer mv. til Unionen til dumpingpriser, konkluderes det, at årsagssammenhængen mellem dumpingimporten, som tegnede sig for blot 13 % af den samlede mængde, der blev eksporteret fra Indien, og den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen, ikke var tilstrækkelig. I betragtning af den dumpede indiske eksports begrænsede mængde og meget lille markedsandel (2 %) og den omstændighed, at dens priser i gennemsnit var 12 % højere end priserne for den ikke-dumpede import, kan det ikke hævdes, at denne import kunne være årsag til den skade, der forvoldtes EU-erhvervsgrenen.
- (105) Analysen af de andre kendte faktorer, som kunne have forårsaget skade for EU-erhvervsgrenen, herunder den ikke-dumpede import, importen fra andre tredjelande, den økonomiske krise og eksportresultaterne for EU-producenterne i stikprøven, viste, at den skade, der er påført EU-erhvervsgrenen, øjensynligt skyldes virkningerne af den ikke-dumpede import fra Indien, som repræsenterede 87 % af Indiens samlede eksport til Unionen i UP, og som fandt sted til betydeligt lavere priser end dumpingimporten.

7. AFSLUTNING AF ANTIDUMPINGPROCEDUREN

- (106) I mangel af en væsentlig årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, findes antidumpingforanstaltningerne unødvendige, og derfor bør nærværende antidumping-procedure afsluttes i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 2.
- (107) Klageren og alle andre interesserede parter blev underrettet herom og fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger. De indkomne bemærkninger ændrede ikke ved den konklusion, at nærværende antidumpingprocedure bør afsluttes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Antidumpingproceduren vedrørende importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål med oprindelse i Indien, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 og 7318 15 70, afsluttes.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2012.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA